

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Af Elskovs Naade (August Blom, DK, 1914)

Nordisk Films Kompagni

Ns 1055/a (pdf: p. 2–55)

Ns 1055/b (pdf: p. 56–120)

Ns 1055/c (pdf: p. 121–128)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

DFI
FILMINSTITUT
/

DET DANSKE FILMINSTITUT / DANISH FILM INSTITUTE

DET DANSKE FILMINSTITUT
GOTHERSGADE 55
DK-1123 COPENHAGEN K

TEL +45 3374 3400
DFI@DFI.DK
DFI.DK

CVR-NR. 56-85-83-18
EAN-NR. 5798 00 794085

Instruktions

27. marts

I.

Tom Scene. Lidt efter lidt fyldes Scenen - og tømmes delvis - af en glidende Strøm af Publikum, som kommer ind ad B og gaar ud ad A til et Promenoir, hvor Strømmen af konverterende Publikum ses at bevæge sig frem og tilbage under Billedets Spil. Nu og da gaar dog enkelte tilbage fra A til B.

Ad Dør B er unge og gamle Osborne kommen. Gamle Osborne er i en livlig og interessant Samtale med Sønnen om Forestillingen, og et Øjeblik standser begge ved Kaminen. Ad Dør A kommer v. Teyn og staar et Øjeblik i Billedets Forgrund og mønstrer Publikum gennem Monoklen. Hans Blik strejfer flygtigt de to Herrer ved Kaminen. Straks efter gaar han bort med en Officer i Uniform, som har hilst paa ham. Herrerne Osborne har begge set paa v. Teyn, og særlig unge Osborne har været interesseret i at betragte ham.

Replik
Spiller
og Væd-
deløbshelt. Spiller og Væddeløbshelt.

Da v. Teyn gaar bort mod Baggrunden, gør han en misbilligende Grimasse, og med et Skuldertræk forklarer han Faderen, at v. T. er en

** Men kan altså også være i Udvalgt i
Kvindeselskab L.H.*

Fra Dør A kommer Rumin med Datter, begge glade og oprømte. Amy gaar et Øjeblik hen og betragter et Relief paa Væggen, medens Rumin og gamle Osborne gaar hinanden i Møde og hilser. Gamle Osborne forestiller sin Søn for Rumin. Herrerne er nu til venstre og Any til højre.

Fra A kommer v.Teyn, og iler da han ser Any hen til hende. Der er en paagaende Trang hos ham til at behage og han falder øjensynligt i Anys Smag.

Fra venstree Side har unge Osborne fulgt Optrinet, hans Øjne hænger ved Anys Skikkelse, og en ærlig Beundring staar at læse i hans Øjne. Da v.Teyn kysser Anys Haand, farer en uvillig Trækning over hans Ansigt, og han vender sig mod Faderen og Rumin, og beder sig forestillet for Any.

V.Teyn er traadt i Forgrunden med Any. Any spørger v.Teyn om Relieffets Betydning for at komme over en vis Forlegenhedsfølelse, da hun føler v. Teyns Blik heftet brændende paa sig. Gamle Rumin opdager pludselig sin Distraktion, og gaar ledsaget af Herrerne Osbore hen til Parret i Forgrunden og forestiller saavel v. Teyn og Any, som unge Osborne for hinanden. Der hilses og udveksles ligegyldige Bemærkninger om Relieffet i Baggrunden.

Gamle Osborne demonstrerer sin Viden om det med il-tre Arm- og Haandbevægelser. Almindelig Latter fra alle Parter. v.Teyn og unge Osborne ere dog synligt distrahit, unge Osborne holder sig en Smule i Distance, og et skeptisk Smil ligger over Ansigtet

ved Synet af v.Teyns paagaende Trang til at behage.
 En Klokke ringer til Spillet's Fortsættelse.
 Hele Opbruddets Forvirring ses. Vinkende Hænder fra
 Rumin og Anys Side - de gaar bort sammen. Først har
 han og Any helt fremme i Forgrunden taget Afsked
 med v. Teyn. Gamle Osborne tager sin Søns Arm, og
 tilbage staar v. Teyn, selvsikker, og nikker hen
 for sig. Billedet tømmes, og en Kontroller drejer
 om for flere Kontakter, i samme Nu, hvor v.Teyn
 med en Latter og en sigende Gestus ligesom tæller
 Penge. v.Teyn ses ilende ud ad Dør A gennem
 det endnu oplyste Promenoir, saa dæmpes ogsaa Be-
 lysningen derude.

velgørenheds Basar.

Anys Bord med egne Akvareller.

Glidende Strøm af Basargæster, mellem disse Burt
 Osborne, v.Teyn, gamle Rumins og forskellige Offi-
 cerskammerater af v.Teyn.

v.Teyn smilende og behagelig købslaende om et Bil-
 lede ved Anys Bord.

Spøg, Latter, Konversation. Kaad, lidt løssluppen
 Stemning.

v.Teyn Tegnebog frem, betaler med en Hundredekrone-
 seddel for en lille Akvarel. Hurtigt Blik i Tegne-
 bogen, hvori Akvarel'en lægges ind.

Endnu en Hundredekroneseddel frem.

Replik: Hundrede Kroner Frøken Rumin for et Kys
 paa Deres Haand.

Smil, let Vægning fra Anys Side. Handelen gøres.

38m

20m.
 Tekst 9

Ja
 alle talen-
 4

Et Komitémedlem trænger sig frem, med Klap i Hænderne meddeler han at Afløsningen kommer til Boderne, man skal til Bords.

Samme Herre ser v. Teyn, gaar ham hilsende i Møde.
- De gaar med, kære v. Teyn, vi vil have det lidt morsomt ovenpaa Besværet!

Fru Rumin kommer, hilser paa v. Teyn.

Tegn til Opbrud.

Herrerne fører Damer til Sideværelset.

(v. Teyn har budt Any Armen)

3.

Et Sideværelse.

Buffet er arrangeret, og et muntert Liv udfolder sig.

Fru Rumin kalder paa Any, der kommer forbi.

- Jeg vil hjem Barn, bliv du blot, Far kommer!

v. Teyn forsikrer, at han ridderligt skal vaage over Any.

Afsked.

Der skænkes stadig Champagne.

v. Teyn og Any bevæger sig over mod et lille Sidekabinet.

4

Kabinettet.

Begge sidder lige inden for den fortrukne Portière.

v. Teyn er ganske let paavirket af Champagne, Any er ogsaa lidt mere fri for Konvalescensens Baand.

I et vanvittigt Øjeblik griber v. Teyn efter hendes Arm, og trykker et Kys paa den. Straks forandres Anny.

20^m32 27^m
Sal.38^m

-- Vil De kalde paa min Vogn!

Gamle Rumin træder søgende og pludselig glad smilende ind gennem Portièren. Hans Blik har hurtigt taget Maal af Situationen. Any griber hurtigt efter sin Fars Arm.

Rumin takker v. Teyn for hans Venlighed, og ser en Smule forbavset paa Anys reserverede Afskedstagen. Begge bort.

v. Teyn staar ene tilbage. Spankulerer et Øjeblik frem og tilbage. Situationen pøkkers ubehagelig. Satans ogsaa! Overvejer. Trækker Portièrerne tæt for. Tegnebegen frem, tæller endnu engang nogle enkelte Sedler. Tager Akvarellen frem. Hans Miner siger, at Billedet gav ham en Idé, gaar.

5.

Garderobe.

Tjener hjælper v. Teyn Pels paa. ud.

6.

Auto udenfor. Kørsel til Cirkus.

Concertpalæet.

7.

Cirkus. (Staldgangen).

v. Teyn kommer, hilser paa et Par civile Herrer og nogle Officerskammerater. En Rytterofficer kommer hen:

-- Se her v. Teyn, et prægtigt Dyr, som Mlle Phalène skal tilride.

v Teyn kaster et Blik mod Hesten og ét mod Forhænget, der lukker for Indgangen til Manegen. I det samme kommer Mlle ridende ud, hendes Nummer

25^m

10^m

25^m

er forbi. v.Teyns Blik er boret i hendes, han
iler til og hjælper hende af Sadlen.

Mlle's Blik strejfer flygtigt de hilsende Herrer,
men v.Teyn giver hun et saa luende Blik, at han
ganske ubehersket knuger hendes Haand og kysser
den gentagne Gange.

Bifaldet inde fra Cirkus.

Staldmesteren betyder Mlle at hun maa ind. Mlle
river sin Haand ud af v.Teyns, han vaagner som
af en Fortryllelse og gaar hen til Hesten, (den
først omtalte).

Halvt distraitt staar han bøjet frem efter og un-
dersøger Forbehenes Koder. Mlle er kommen ud,
har listet sig bag Hesten og foran Bringen paa
denne lige under Hestehovedet møder hendes An-
sigt v. Teyns. Et ildfuldt Kys, som ingen ser.
v. Teyn ledsager Mlle til hendes Paaklædningsvæ-
relse.

8.

Paaklædningsværelset.

52^{om}
v.Teyn beder Paaklædersken skaffe Champagne, idet
han giver hende Penge, taber han Anys Akvarel
paa Gulvet, bemærker det ikke. Mlle tager den op,
ser lidt paa den, vil stille den i Rammen paa
sit Toiletspejl. v.Teyn opdager det, proteste-
rer energisk, vil gribe det ud af Haanden paa
hende. Mlle løber leende fra ham. v.Teyn forføl-
ger hende, han er lidt usikker paa Grund af den
lette Rus. Det er halvt Spøg, men bliver helt Alvor

Mlle har nu sat sig i Hovedet, at hun vil have det Billede. Med Billedet paa Ryggen staar hun trodsig foran ham. v.Teyn fordrer endnu engang Billedet, griber hendes Arm, vrider den med en brutal Bevægelse om, tager Billedet, lægger det i Tegnebogen. Paaklædersken er kommen ind med en optrukken Flaske Champagne. Mlle griber Flasken, holder Indholdet over sit smertende Haanded, og kyler Flasken mod Døren, hvorefter v. Teyn gik ud.

9.

v.Teyn gaar gennem Staldgangen, der er halvt oplyst, støder paa sin Officerskammerat fra før. Ordveksling, begge i Auto til Officerskasinoet. (Hafnias Indgang).

10.

Udenfor Cirkus. Peyn. Kammerat. Bil.

11.

Casinoet.

Spilleborde. Sidste Peage sættes paa et Kort.

Akvarellen er et tilbagevendende memento.

Blank.

v.Teyn gaar til et Sidekabinet. Tjeneren bringer

Whisky og Soda. v.Teyn drikker aldeles mekanisk Glas efter Glas af ren Whisky. Synker sammen og ser selvopgivende frem for sig.

12.

Næste Morgen udenfor v.Teyns Sovekammerdør.

Oppasseren med Grevens Ridestøvler, banker, kigger gennem Nøglehullet, tager Mod til sig - ind.

50m

22m

10^a = 100m11^{xx} x 27m11^x 15^m

Kvæll billeder

Fri 9: tros sig selv.

Reise og Paalæg paa Tjeneren giver Bæstend.

11² 30m

30.

70m

Bom

13^a Oppasser i S. apparat.
13^b Oppasser i S. apparat.
13^c Oppasser i S. apparat.
10^m Oppasser i S. apparat.
kaldet. Oppasser i S. apparat.

13^d Kasseregard
i S. apparat.
i S. apparat.
i S. apparat.

20^m 13^e Oppasser
i S. apparat.
i S. apparat.
i S. apparat.

13^f Kasseregard
i S. apparat.
i S. apparat.
i S. apparat.

13.

Soveværelset.20^{om}

Greven ligger halvpaaklædt paa Sengen. Oppasseren rømmer sig, slaar et Vindue op, kalder blidt, kalder højt, gør Larm, endelig er der Tegn paa Opvaagnen.

A. vaagne.
foruiddet -
sai paa Uder.
ops. Badet
paa litaet
op - ind.

Forstaaelse af Situationen. Erindring om det igaar. Op. Hovedet! Styrtebad. Hast. Skal til Øvelse. I Tøjet. Ned i Gaarden. I Saddelen. Med Eskadronen paa Morgenridt. Møder Rumin, der selv er ridende Morgentur. Flygtige Hilsner og Ordveksling, men alt med Smil.

15.

Samme Eftermiddag.Modtagelsessalon. hos Rumin.50^{om}

v. Teyn meldes. Med yderste Anstrengelse lader han sit Ansigt vise Smil og Bevægelighed. Hans Erinde er kun at formaå Kunstnerinden til at signere det henrivende lille Kunstværk, som han købte igaar.

Any har ikke glemt Episoden fra igaar. Burde være vred, tilgiver, Herr Rumin kommer ind. God Dag. Faar Forklaring om Billedet og Signaturen derpaa. Naa vi var nok galopperende begge to i Morges. Ja, ved De hvad, Any burde virkelig have saadan en Morgen Motion.

v. Teyn vil hellere end gerne undervise. Afsked.

12.

Soværrettsret.

Greven ligger halvvejs mellem den Sønder og Sønderen
 kommer sig, ~~af den af Vindens og Kaldet sig, Kai-~~
 der højst, der larm, endelig er der Tegn og Op-
 væggen.
 Forstaaelse af Situationen. Endring om det igaar.
 Op. Hovedet styret. Helt. Skal til Gvelde. I
 følger. Med i Gælden. Med Ekskursionen
 den Morgenridt. Meder. Helt, der selv er midende
 Morgenur. Fygtige Hilsen og Ordveksling; men alt
 med Sall.

Handwritten:
 Hånd
 [Handwritten scribbles]

Handwritten:
 Hånd
 [Handwritten scribbles]

Handwritten:
 [Faded handwritten notes]

13.

Samme Hilsen.

Konferensnotat. den 12de.

v. Tegn kaldes. Med yderste Anstrengeelse lader
 han sig Ansiget vise Skil og Hovedgighed. Hana
 Ende er kun et former Kunstnerinden til at sig-
 nere det herhvorede Hille Kunstværk, som han kob-
 te igaar.
 Any har ikke gjort Eftersyn fra igaar. Burde være
 vred, tilgiver, Herr Hana kommer ind. God Dag.
 naar Forklaring om Billedet og Signaturen dages.
 Naar vi var nok galsoppe med begge to i Krogas. Ja,
 ved De hvad, Any burde virkelig have sendt en
 Morgen Notat.
 v. Tegn vil hellere end gerne undersøge. Alsked.

130 m
En Maaned senere.

Dagligstue hos Rumin.

Ved Flyglet sidder Any, hendes Fingre løber over Tasterne, men Blikket viser, at Tankerne ere langt borte fra Musikken. Fru Rumin staar nede i Baggrunden og vander nogle Planter. Hun vender sig, idet hun holder sig for Ørene, og hendes Gestus og Hovedtysten udtrykker, at Any spiller falsk. Any springer op, og griber i Kaadhed Fru Rumin om Livet og svinger hende rundt, saa Vandkandens Indhold hvirvler rundt. Mille Bebrejdelser. Latter fra begge. Any og Moderen sætter sig i Sofaen, og Moderen ser indtrængende paa Any, og vil øjensynligt vriste et Ord fra hende. Any ser til Siden, er forvirret. Telefonen ringer.

Fru Rumin farer nervøst sammen, og peger paa den. Replik: - Tag den Any! Any tager Røret. Faderen taler med hende. Hendes Ansigt udtrykkerv først Forbavselse, saa Forvirring over et Spørgsmaal. Hun ser hjælpeløs hen paa Moderen, der spørger: - Hvem er det Barn? Any lægger Telefonen og staar lidt med Hænderne for Øjnene. Langsomt lader hun sine Hænder synke. Moderen peger vedblivende paa Telefonen og spørger: -Hvad var det dog Barn? Pludselig brister Any i Graad, og kaster sig ind mod Moderen, der spørger og spørger.

Med en pludselig Omskiftten i Stemning flyver Any op, peger paa sit Haar og sin Kjole og gaar hurtigt til højre.

Fru Runin sidder forbavset tilbage rystende paa Hovedet og stirrende rundt paa Sporene af Vandet. Hun ringer paa Pigen, der kommer ind og faar en længere Ordre. Pigen gaar.

Fru Runin vil netop til at sætte sig i Sofaen. Hun vender sig brat. Fra Vinterhaven kommer Runin og v. Teyn - Haandkys.

Runins Ansigt er et Spejl af Velvilje, Selvbevidsthed og Faderstolthed. Han gaar hen og tager Fru Runin om Skuldren og siger idet han kordialt slaar Greven paa Skuldren:

Replik: Ja lille Mor. Greven har bedt om Anys Haand. Hvad siger du?

Fru Runin ser lidt hjælpeløst mod den Dør, hvoraf Any gik ud. Saa peger hun paa Telefonen, og et forstaaende Smil glider over hendes Ansigt, og hun trykker hjerteligt Grevens Haand.

Replik: -Bravo Bravo! siger Runin og klapper i Hænderne.

Replik: Ja saa kalder jeg paa Any, siger Fru Runin og gaar ud til højre. Straks efter beder Runin Greven undskylde, men - han peger - gaar bort gennem Vinterhaven. Greven er ene, og afventer et Vendepunkt i sit Liv. Det hele er et Regnestykke for ham, socialt set!

Døren til venstre gaar op. Pigen viser Dr. Osborne

ind. Grevens Ansigt fortrækker sig til Mellemtungen mellem et høfligt "Gaa Fanden i Vold", og et "Hvad vil han her?" Herrerne hilser. I det samme kommer Any fra højre. Hun hilser forbavset paa Osborne, og rækker derefter v.Teyn Haanden med et saamt Blik, at den store Kvindeforfører et Øjeblik taber Fatningen og Selvsikkerheden. Osborne fortæller med en Haandbevægelse, at det er Runin, han søger. Osborne har med et Blik overskuet Situationen. Any viser mod Vinterhaven, gaar selv med i Retning af denne, da Runin kommer op ad Trinene og med overdreven Hjertelighed fører Osborne bort efter at han med et tilfreds Blik og et Nik til v.Teyn har overskuet Situationen. Der hilses. Any og v.Teyn er nu ene! v.Teyn er endnu ikke rigtig Situationens Herre, og med en vis Skalkagtighed betragter Any ham, og betyder, at de maa sætte dem. Han spørger: -Maa jeg sætte mig her hos Dem? Any nikker, og Blikket siger: -Og saa? v.Teyn er nu til Fuldkommenhed Herre over sig selv, og med flydende Ordstrøm erklærer han sig, slaar Hælene sammen, Haand paa Hjertet og et Blik, som en ung Kvinde maa tage Fejl af.

Any er virkelig bevæget, hun bøjer Hovedet lidt, saa giver hun v.Teyn sin Haand og ser ham længe dvælende i Øjnene. Han udholder Blikket, men for at komme over det, griber han hende dristigt om Livet og trykker et hastigt Kys paa hendes Læber.

Det er med en lidt ufin Voldsonhed, saa Any et Øjeblik forskrækkes og næsten støder ham fra sig med en lille Mishagstrækning ved Munden, men hun tager sig i det, og gengælder glad hans Kys.

Fra Baggrunden kommer Runin og gamle Osborne, og Runin iler mod Forgrunden og siger:

- Nej, kære Barn dog, dette var dog en Glæde!

Any nikker lykkeligt hen for sig. Runin vender sig mod gamle Osborne og siger:

De er den første, der faar det at vide. Maa jeg præsentere Dem et lykkeligt Par, men Tys! Runin lægger Fingren paa Læben, og spøgende lægger v.Teyn og Any ogsaa Finger paa Læben og alle ler. Gamle Osborne tager Afsked, og Runin vender tilbage og siger visende mod Døren tilhøjre:

Replik: -Nu ind til Mor!

Arm i Arm gaar alle tre ud til højre.

Dagen efter.

17.

Runins Privatkontor.

Runin er ifærd med at lukke sit Pengeskab af, da Tjeneren bringer et Kort:

v. Teyn.

Med en sigende Haandbevægelse lader Runin være med at lukke af.

v.Teyn ind. Civil. Runin gaar ham i Møde, trykker ham ned i en Stol. v.Teyn kan ikke rigtig komme i Gang med sit Erinde. Runin hjælper ham paa Gled og siger:

- Jeg ønsker, at De har rent Bord inden Bryllupet!
v.Teyn har en Optegnelse over sin Gæld. Den for-
bløffede Runin. v.Teyn faar en Check. Formaninger.
Farvel.

Runin sidder ene tilbage. Overvejer Situationen.
-Naa ja, hvad! hun bliver jo dog Grevinde - Tja,
det er dog et Moment, der er værd at tage i Be-
tragtning.

18.

v.Teyn gaar hen ad Gaden til Banken. Ind i

19.

Den store Banksal

sætter sig ved et stort Bord i Forgrunden, lige
bag dette findes Kassen for Udbetalingen.

v.Teyn tager Checken frem, tager Pen, sidder meget
bøjet, og kvitterer langsomt, et stort Smil spil-
ler om hans Læber.

I Mellemtiden er Mlle Phalène kommen ind i Loka-
let, hun sætter sig ved samme Bord, modsat v.Teyn,
tager ogsaa en Check frem, kvitterer og samtidig
løfter begge Hovedet. Blikkene mødes.

v.Teyn rejser sig hastigt, gaar til Kassen. Mlle
(lidt mere langsomt) gør det samme, og staar lige
bag ved v.Teyn, da han faar en meget stor Sum ud-
betalt.

Pengege vækker Mlle's største Forbavselse, hun
veksler sin Check, og flør hastigt efter ham.

v.Teyn er borte, hun staar i Portalen og tramper
gallisk i Fliserne.

- Du kan vente min Ven!

Hun kalder paa et Auto, kører bort.

21.

Saddelpladsen.

Nogle Maaneder efter Bryllupet

Prømenerende og konverserende Grupper.

Et nyt Løb skal snart begynde. I Forgrunden staar Runin og Frue med Any.

Runin gestikulerer og udpeger Banens Runding og viser samtidig Damerne noget i Agendaen.

Fru Runin ryster paa Hovedet. Det forstaar hun ikke.

Replik: Er det dette Løb, at Willy er med i?

spørger Any, og laaner Agendaen, hvori Tegn

staar opført under Løbet om Damernes Ærespræmie:

- Jamen dér er han jo! siger Runin og peger med

Kikkerten mod v.Teyn, som kommer i Jockey Kostume.

Alle omringer ham. Any siger med en talende Gestus,

at det er hende imod, at han rider med (hun peger

paa hans Kostume), men v.Teyn slaar det hen med et

Smil, og peger paa en Rose, hun har i Brystet. Han

faar den og gaar et Øjeblik efter bort, tilvinket

af dem alle. I Grupperne, som passerer forbi, ses

d'Herrer Osborne.

Herrerne og Damerne udveksler Hilsner og Burts

Øjne hviler et Øjeblik forskende paa Any, hun ta-

ger lidt forvirret Blikket til sig, og griber til

Faderens Kikkert.

Der meldes Start, og alle er fuld Optagethed, und-

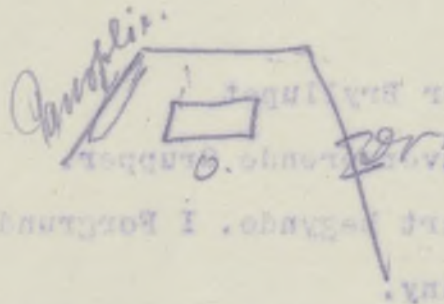
tagen Fru Runin, som taber Agendaen. Burt iler til

Hun kaldes pas af Anta, hvor det.

SI.

Sædelsigheden.

Nogle Mænd eller Fruer
 Fremmede og kendte. Gruppen
 Et nyt Lab skal snart begynde. I Rødtunden står
 Kvinde og Fru med Any.
 Kvinde gentilgjæver og udgør Børnses Rødtunde og vi-
 ser samtidig Børnses noget i Agenden.

Fru Kvinde ryder på Hovedet. Det er vist hun ikke.
 Replik: Er det dette Lab, at Willy er med?

Spørger Any, og læser Agenden, hvori Tegn
 står opført under Labet om Børnses Årsmøder:
 - Læser det er hun det siger Kvinde og peger med
 Rikketen med v. Tegn, som kommer i Jockey Kostume.
 Alle omhygger hende. Any siger med en talende Gestus,
 at det er hende ind, at hun rider med (hun peger
 på hende Kostume), men v. Tegn siger det hun ved at
 Siff, og peger på en Høse, hun har i Huset. Hun
 læser den og gør et Gjenlik eller det, tilsvarende
 at den alle. I Gruppen, som passerer forbi, ses
 2. Herter Gæsterne.

Herterne og Damerne udkæler Børnses og Børnses
 Gjen hvide et Gjenlik forkende på Any, hun ta-
 ger lidt forvirret Rikket til sig, og siger til
 Børnses Rikket.

Der kaldes Børnses, og alle er lige Optagede, under
 tager Fru Kvinde, som læser Agenden. Børnses til

ubemærket af de andre - og rækker hende den.

Alle følger nu Løbet med Smil og henkastede Bemærkninger. Nu og da følger deres Bevægelser uvilkaarligt Løbets Skiften derude. En Gang griber Any heftigt sin Faders Arm for straks efter begejstrer at svinge med Parasollen.

Løbet er slut. Opbrud. Passiar og Diskussion, og Any meddeler straalende af Glæde og Stólthed til Fru Runin, at Willy vandt.

Et Øjeblik efter kommer v.Teyn ilende. Any gaar ham i Møde og leder ved sit Bælte efter sin Rose.

Replik: Men Kære! siger v.Teyn, og peger paa Rosen ved sit Bryst, -det var jo den, der bragte mig Sejren

Han kysser gentagne Gange hendes Haand. Man komplimenterer og gaar langsomt bort.

Noget borte staar Burt og følger med alvorligt Blik Any og Teyn. Han ryster paa Hovedet.

Mlle stryger i et hastigt Nu forbi, sender v.Teyn et tindrende Øjekast (uset af de andre).

22.

40 m
Extrascone.

Herreværelse hos v.Teyn.

Paa Væggen en Vaabensamling, Jagttrofæer, Sølvgenstande og Væddeløbsbilleder.

I Baggrunden en Fløjdør med fortrukne Portiører.

Pigen kommer ind med et Brev, som hun lægger paa Skrivebordet.

Straks efter Any.

Any staar lænet mod Bordet med et Brev i Haanden. Det er uaabnet. Man kan se, at dets formodede Indhold interesserer hende levende. Hendes Ansigt har et bittert Udtryk.

Hun vender og drejer Brevet flere Gange, sætter det fra sig op mod et Billede paa Skrivebordet og gaar bag om Bordet for at lukke et Vindue (Hendes Ansigt har udtrykt i det hun satte Brevet, at hun hørte en Lyd udenfor). I det hun gaar forbi Vaabensamlingen, hænger hendes Haar fast ved en Revolver, hun vil befri sit Haar, et Skud gaar af, Any flyver skræmt tilbage i Vinduesnichen, er halvt sansesløs, kan ikke svare, da Pigen kommer styrtende ind ad Døren. Pigens Ansigt udtrykker det uforstaaelige ved Situationen. Hun ser med et hurtigt Blik, at Brevet er stillet op ad Billedet.

Et Sekund efter kommer v.Teyn ilso^{ind}mt ad samme Dør. Han er i daglig Ridedragt, har Pisk i Haanden. Han ser Any halvt sansesløs, og spørger Pigen, hvad der er sket.

Medens han undersøger Anys Haand, der er sværet af Krudt, og leder hende frem i Forgrunden. Pigen peger paa Revolveren, der ligger paa Gulvet, og forklarer, at hun kom ind ad Døren og fandt Fruen derhenne.

v.Teyn udspørger hende hastigt videre. Hun peger paa Brevet, der blev bragt ind. Kort efter hørte hun Skuddet.

v.Teyn vinker hurtigt ad Pigen for at standse hendes Ordstrøm, peger paa Any og betyder at ringe efter Løge, og knæler ved Any, der græder nervøst. Ser op, da Pigen atter kommer ind. (Hun nikker heftigt til Tegn paa at der er ringet . Begge er

uhyggelige ved Anys nervøse Graad. Pigen ruller en stor Lænestol frem etc.

Straks efter kommer Burt ilende ind. Det giver et uvilkaarligt Ryk i ham, da han ser Any. v.Teyn forklarer hurtigt, sekunderet af Pigen, hvad der er sket. Medens Burt undersøger Any, gaar v.Teyn hen og tager Revolveren op. Burt viser paa Any og ryster paa Hovedet, paa hende er intet Skud at se.

I Mellemtiden har v.Teyn hurtigt stukket Brevet, der er fra Mlle Phalène, til sig, efter at have set Udskriften.

Alle vendt mod Any, der nu er ved at komme til Ro, og sidder halvt op, støttet til Burts Arm.

Man kan se hvilke modstridende Følelser, der kæmper i ham, ved at holde dem ~~hævede~~ sine Arme .

v.Teyn staar foran med Revolveren i Haanden, og i det Any endelig vaagner, skriger hun, da hun ser Vaabnet. Vendt mod hende, spørger v.Teyn ivrigt, og peger mod Hjørnet ved Vinduet, men Burt vinker vredt og afværgende til ham, da en nervøs Graad ryster Anys Legeme.

Pigen og Burt leder hende ind i Sideværelset, og

idet hun gaar ind, træffer hendes Blik v.Teyn, der uden i Øjeblikket at tænke paa hende, har brudt Brevet, men pludselig skamfuld krammer det sammen, og stikker det i Lønnen, og saa iler efter dem ind i Sideværelset.

23.

8 Dage senere.Skovscene, Korsvej.

Amy kommer ridende fra højre ad Vej A ledsaget af en Rideknægt. Hendes Ansigt er alvorligt. Hun spejder i alle fire Retninger og giver Rideknægten et Tegn til at hjælpe hende af Sadlen og betyder ham, at han maa trække Hesten bort videre ad Vej A mod venstre. Hun vil være ene.

Ved Korsvejen staar en Bænk næsten gemt under ludende Grene. Hun gaar ind under Træet spejdende og lyttende til alle Sider. Alle hendes Sanser er spændte. Hun venter noget eller nogen. Hendes Ansigt er dog uforanderligt sorgfuldt.

Hestetrav! Baggrunden fra Vej B.

Amy gaar ind i Skyggen af Træet. En Rytter og en Rytterske kommer til Syne oppa paa Vej B. Rytteren er v. Teyn. Damen er en udpræget Cirkustype, Mll Thalène. Lidt før v. Teyn naar Billedets Forgrund, ser han sig et Par Gange om, rider saa tæt ind til Damen og trykker et ildfuldt Kys i hendes Nakke. Amy er kommen en Smule frem fra Skjulelet, hun er harmdirrende og graadkvalt, har Lyst til at springe frem.

Ryttersken har spøgende ladet sin Fisk svippe foran Ansigtet af v. Teyn. Begge slaar med en Latter Hestene om i Trav - og er borte! Amy sidder sammensunken og hulkende paa Bænken. Hun

tager sig sammen, træder ud paa Vejen, giver et Stød i en Fløjte. Et Øjeblik efter dukker Rideknægten frem fra vej A, hjælper Amy til Hest. Amy har trukket sit Slør for Ansigtet, og i Strygende Fart gaar det hjemad ad Vej A tilhøjre.

24.

ca 1 Time efter. Hal hos v.Teyn.

Brede Lysstraaler falder over Scenen fra Vinduet i Baggrunden. Gennem Hallen kommer en Pige løbende og aabner Døren for Any. Med en ilter Haandbevægelse afskediger Any Pigen, denne gaar tøvende og forbavset ved at se den Affekt, som Any er i. Any sætter sig paa en Kanapé. Trækker ~~XXX~~ nervøst sine Handsker gennem Haanden. Hendes Blik stirrer tomt lige ud, hun ser intet. Ansigtet er stivnet i et forgræmmet Udtryk. Hun farer sammen. Hestetrav høres udenfor. Et Øjeblik efter gaar Døren op, og v.Teyn kommer hastigt ind. Han standser ved Synet af Any. Hans Blik undviger hendes spørgende Øjne. Han gaar frem for at gribe hendes Haand, men lader sin Haand synke ved Synet af hendes Uvillie imod ham. Han trækker paa Skuldren.

Replik: Kvindeluner

siger han og hænger Uniformshuen paa Klædestativet. Han vender sig med rynket Pande og vredt spørgende Øjne.

Replik: Hvad skal dette betyde Any!

Any har rejst sig, hendes Blik søger stadig bestemt og vredt mod hans Øjne og hun peger med

sin Ridepisk bort i Retning mod Skoven v. Teyn trækker atter haanligt paa Skuldrene.

Amy peger paa sin Nakke og siger: Kysset?

V. Teyns Aare i Panden svulmer, han arbejder sig op i en Ordstrøm, glider over i Uartigheder. Amy's Ansigt udtrykker Vrede, Væmmelse og Foragt.

Replik: Spioneri er Lavhed, siger v. Teyn til Slut.

Amy staar nogle Skridt fra ham med Armene krydsede over Brystet og siger med Fasthed: Jeg giftede mig altsaa med en Slyngel!

V. Teyn flyver halvt vanvittig i et Spring mod hende og lader sin Ridepisk falde i et Slag mod hendes Ansigt. Amy griber sig med et Skrig mod Ansigtet, hvor en blodrød Stribe strækker sig tværs over. Hendes skønne Øjne har vel Vredens Skærmen der er en værdig, dybt bedrøvet Stolthed i det anklagende Blik, hun sender v. Teyn, saa falder hun besvimet om. v. Teyn styrter til, river hendes Slør ned over Ansigtet og bærer hende ad en Sidedør ind i et Sideværelse.

Næste Dag. Udenfor v. Teyns Villa.

Et Automobil holder for Døren, en Mængde Bagage bæres ud, og lidt efter kommer Amy ledsaget af sin Fader - hun er tæt tilsløret. Straks efter kører Automobilet.

Nu træder v. Teyn ud, han er i Spadsere-

dragt.

Han ser sig om til begge Sider, smiler overlegent, vinker af et Automobil og kører bort i modsat Retning til

26

Officerskasinoet.

v. Teyn træder ind i Vestibulen, en Tjener rækker ham forskellig Post, som henligger til ham. v. Teyn gaar op ad Trappen til

Rygeværelset.

v. Teyn kaster sig i en Stol, bryder sin Post, ~~fårst nogle ligegyldige Breve, saa et fra Mlle P.~~

33 m
~~Sødeste Du! Jeg har kun været et Trip til Malmø som Gæst, mød mig ved Færgen i Aften~~
O.S.V.

~~v. Teyns Ansigt klarer op i Smil (gemmer Brevet. Læser Resten af Posten, vil rejse sig og gaa. En Officerskammerat kommer hastigt ind: Det var godt, jeg traf Dig, Villy. Du maa gøre mig en Vennetjeneste. Jeg har en Æresgæld fra i Aftes, laan mig 2000 Kroner. Jeg skriver til den gamle endnu i Dag.~~

Begge har sat sig ned. v. Teyn parlaterer med ham. "Åh! Du" siger Kammeraten "Du har jo en Guldfugl, min Dreng!" v. Teyn smiler bittert, tager sin Tegnebog og rækker Vennen Pen-

gene, faar en Kvittering; begge rejser sig og
gaar.

Samme Aften. 28.

Malmøfærgens Leje.

Enkelte Ventende. v. Teyn kommer.

Hatten dybt i Panden, Kraven oppe, spejder efter
Færgen.

Færgen kommer. Oppe paa Broen ses Mll P. midt
i en Klynge Cirkusfolk. Hun hilser let ned til
v. Teyn, ved hendes Sise staar en Mand af udpræ-
get Artisttype. Folk gaar i Land. v. Teyn har
trukket sig i Baggrunden. Mll P. kommer i Land,
spejder til alle Sider. Gaar hen til v. Teyn,
lige efter hende følger Artisten, da hun staar
overfor von Teyn og vil række ham Haanden, træ-
der Artisten frem, river hende til Side og stil-
ler sig truende foran v. Teyn.

Mll har raabt et Automobil an, er gaa-
et ind i Vognen og kalder paa v. Teyn. Artisten
giver ham et Puf for Brystet, springer selv
ind i Automobilet og befaler Chaufføren at køre
til.

v. Teyn staar tænderskærende ved den flove Rol-
le, han har spillet, raaber saa paa en anden
Vogn, stiger ind, kører til Officerskasinoet.

29.

hvor han straks kaster sig ind i et Spille-
parti, taber alle sine Kontanter, spiller paa

17 m
28.

Levevise.

Levevise.

Indlægget

et billede

hvor man er

Tai N. kommer

igen til Teyn.

35 an

Æresord, drikker meget. Vennen, der laante Penge af ham, kommer ind, forstaar Situationen, vil afværge, at han spiller mere. Alt er haabløst, en Djævel har besat v. Teyn, da Vennen indtrængende og haandfast vil trække ham fra Spillebordet, vender v. Teyn sig og slaar ham i Ansigtet.

Duel gaar
vel ikke
an?

Bestyrtelse, alle frem paa Scenen; fra begge Sider slutter man Kredse om de to Officerer. Vennen bryder Kredsen, træder hen til v. Teyn, rækker ham med rolig Bestemthed Haanden, betyder Tavshed overfor de andre, man ser til Dørene, om nogen Tjener har øverværet Optrinet. Udsoning, alle lover Tavshed, gaar, kun ikke v. Teyn, der sidder ene tilbage og gør op med sit Liv.

30.

En Maaned efter. Parken ved Runins Landsæde.

Arrangement af Kurvemøbler i Forgrunden. I en Hvilestol sidder Amy med Haanden under Kinden. Bag hende en Udsigt til en vifteformet Opgang til Hovedbygningen. Amy griber efter en Bog, lader Bogen straks falde og sidder igen i den samme lidt sløve Eftertænksomhed. Lidt efter tager hun et Lommespejl frem og betragter sit Ansigt, et Par Taarer glider over hendes Kinder, hun tørrer dem hurtigt af.

I ^{Bag}grunden ser man Runin hastigt komme ilende ned ad Trappen. Han gaar frem i Retning mod Amy, som ikke bemærker hans Komme.

Faderen staar ved Siden af hende og ryster paa Hovedet ved Synet af hendes Taarer, i Haanden holder han et Telegram.

Replik: "Amy" siger han blødt og dæmpet.

Amy vender sig om, ser Telegrammet og ryster paa Hovedet. Runin gaar bag om Amys Stol og siger: "Kæreste lille Amy, hør nu engang. Du maa tage en Beslutning. Læs dette Barn. - Ja det var ret." Amy tager Telegrammet:

Telegram:

"Fru Amy v. Teyn. Friedheim.

Kan ikke udholde det. Ingen Svar paa Breve. Kommer selv. Kører nu. Glem! Tilgiv! Du kan ikke savnes.

Willy.

"Naa! Naa!" siger Faderen. "Vi maa jo uden om det".

Amy rækker Faderen Telegrammet, hendes Ansigt er et stort Spørgsmaaltegn, og en Antydning af et Smil viser sig, hun peger paa Ordene: Du kan ikke savnes.

Runin stryger blødt over Amys Haand og overtaler hende: "Du bør dog forsøge Amy".

Et Auto-Horn høres bag i Parken, og faa Minutter efter kommer v. Teyn ilende ind gennem Parken. Runin gaar ham i Møde, og oppe fra Trappen kommer Fru Runin langsomt støttet til en Stok. v. Teyn staar raadløs sammen med Runin,

der peger mod Amy og giver ham et let Tryk fremad. Runin gaar sin Frue i Møde, og begge de gamle spadserer i Baggrunden. Deres Mimik og Gestus følger Spillet i Forgrunden.

v. Teyn nærmer sig meget langsomt til Amy. En Indledning mangler ham. Det giver et Chok i ham, da Amy rask vender sig og demonstrativt spørger: "Du vil - ?" v. Teyn foragter ikke Effekten ved et Knæfald, og en rivende Ordstrøm glider over hans Læber.

Replik: "Du den eneste dybeste Kvinde paa Jorden". Overtalelse paa Overtalelse.

Amy vakler i sin Beslutning. v. Teyn flyver op og knuger hende vildt til sig. Al Anys Modstand knuses i dette Favntag. Runin og Frue kommer fra Baggrunden. Runin vinker glad og siger: "Ja, Børn! Det var nu dog det bedste". Fru Runin gaar hen til Amy, det er Moderen, der føler for sit Barn og forstaar Kvindens Følelse. Hun har ikke hilst paa v. Teyn og staar nu med Anys Haand i sin og siger dybt alvorligt til v. Teyn: "De er jo vor Svingersøn og har Krav paa Any. Tag hende nu igen, men værn om hende og gør ikke os gamle mere Sorg. Jeg kan ikke taale mere end dette." Any nikker, kysser Moderen og tager v. Teyns Arm. Alle gaar mod Baggrunden.

31.

Ved Stalden paa Væddeløbsbanen. Sommerdag.

1/ 10. Pygmy Speaker & Woman.

2/ Pygmy - Forest Peoples.

3/ Pygmy Women from the East.

4/ Population.

5/ Plan.

+ 6/ Landscapes.

Landscape Observed

of Land - Pygmy Peoples from the East.

Landscape

1/ of Landscapes from the East.

Pygmy Women from the East.

2/ Landscape.

+ 3/ Landscapes from the East.

4/ Landscapes from the East.

5/ Landscapes from the East.

6/ Population.

v. Teyn staar i en Kreds af Officerer, der undersøger hans Hest, som holdes af en Staldknægt. Latter og Spøg krydser mellem Gruppen. Beundring over Dyret, der er meget spralsk og nervøs. En Vogn kører ind i Baggrunden, og v. Teyn iler til og hjælper Any og Runin ud. Officererne omringer Parret. Runin gaar bort. Any ryster misbilligende paa Hovedet ad Hesten, der er meget urolig.

Replik: "Kære" siger v. Teyn og peger paa en Navneplade paa Bringselen, "Dyret hedder jo Any" Jeg er saa sikker som nogen" Any tager en Rose fra sir Bælte, og medens Herrerne beroliger Dyret, fæster hun den ved Hovedtøjet. Begejstrings- og Hyldningsraab fra Herrerne, v. Teyn byder sin Hustru Armen og fører hende mod

Saddelpladsen

32.

Runin og Frue staar i Samtale med et Par Herrer, da Amy kommer ved sin Mands Arm. Hilsener. Any peger mod sit Bælte og fortæller, at Hesten bærer hendes Navn og hendes Rose.

Runin klapper v. Teyn paa Skulderen og ønsker til Lykke. v. Teyn gaar med en munter Hilsen. Any vakler et Øjeblik. Hun havde Lyst til at løbe efter ham og holde ham tilbage. Replik: "Any" siger Runin "nu begynder et Løb". Løbet følges, kun Any er distrahit, hun blader i Faderens Agenda, næste Løb er om Kongens Erespris.

7/ Post. v. Tegn står i en Kreds af Giltloser der
besøger hans Hest, som holder af en Stald.

8/ *Sadelpedaler*
Latter og smiler over den nye
dring over Dyrer der er mest smukke og nye.
med sin Hest. En Vogn kører ind i Stalden, og v.

Fæddel
Tegn står til og hjælper den af Hest ind.
cererne omfatter Parret. Hest kan høre.

9/ *Sadelpedaler - Parret*
ny vester mægtigt hende og Hovedet ad Hesten
der er meget smukke.

Tri. H. J. J. J.
Havneplads og Springvold, "lyst heder Jo
Replik: "Hest stiger og kører ind."

Fald - Am. Hallen
"Any" der står alene som nogen "Any" i den
Roue fra sin Hætte, og medens Hestene berol-

Publikum - Am. Hallen
strings- og Højlydighed fra Hestene, v. Tegn
lyder sin Hestens Arsen og lever hende med

33.

Sadelpedaler

Hest og Tegn står i Stalden med af Hest Hest.
da Any kommer ved sin Hestens Arsen. Hestene. A-
ny hører med sig Hætte og fortæller, at Hesten
hører hendes navn og hendes Rose.

Hest kan høre v. Tegn og Stalden
og ønsker til Lykke. v. Tegn går med en sun-
ter Hest. Any vælger et Hest. Hun havde
lyst til at lade efter ham og holde ham tilbage.
Replik: "Any" siger Hest "nu begynder et Job".
Ladet følger, men Any er distrait, hun blander
i Tegnens Agenda, mens Job er en
Hestens Hest.

Løbet er afsluttet og diskuteres; man promenerer og hilser til højre og venstre. Dagens Sensation en Dame i opslidset Fantonkostume viser sig og vækker Opsigt. Der meldes Start til Løbet o.s.v.

Kongens Ærespris.

Any griber sin Moders Arm. ogsiger "Aa! jeg ved ikke, men jeg er angstelig ved det Dyr. Gid det Løb var forbi". Mængden viser Tegn paa, at Løbet er begyndt, og følger det Banen rundt. Der opstaar Bevægelse! Any vakler og griber sin Faders Arm, en Hest er styrtet i Svinget udfor dem. Man trænger paa fra alle Sider. Mængden skilles af to Samariter, som kommer løbende med en Baare. Any staar og ser unaturligt stirrende frem for sig. Mængden skilles atter, og man kommer med v. Teyn paa en Baare. Han ligger tilsyneladende ubeskadiget, men livløs. Any kaster sig over Baaren. Runin søger at holde hende tilbage. Publikums Opmærksomhed er delt mellem Ulykkestilfældet og Løbet, der fortsættes. Any ligger hulkende ved Baaren og kærtegner v. Teyns Haand. Sygebilen kommer. Baaren løftes ind. Bilen bort i rasende Fart! En Staldkarl kommer ude fra Banen med Hestens Hovedtøj, hvori Rosen endnu sidder. Runin standser ham og spørger, om det er fra Hesten "Any". Karlen peger paa Rosentornene og paa sin Hals og fortæller, at Hesten er bleven

vild ved et Tornestik. Any græder.

33.

3 Dage senere. Sygeværelse hos v. Teyn.

v. Teyn ligger ubevægelig med aabne Øjne. Blikket er tomt og glasagtigt. Any sidder ved hans Leje. Hun er forgræmmet syneligt af Mangel paa Søvn. Dør A gaar op. Sygeplejersken og Burt Osborne kommer ind. Han hilser tavst paa Any og betyder Sygeplejersken at tage hendes Plads, Any ryster paa Hovedet. Burt tager v. Teyns Haand og ser ham i Øjnene. Any har rejst sig op spørger: "Aa sig mig, hvad De mener". Burt ryster paa Hovedet. "Det er mig umuligt". Han ser paa sit Uhr. Man hører et Auto udenfor, Burt giver et Nik og betyder Sygeplejersken at gaa ud; denne kommer straks efter ind fulgt af 2 ældre Professorer, der hilser alvorligt paa Any. Burt beder Any om at lade dem være ene og fører hende blidt men bestemt ud ad Dør B ind til Herreværelset og vil føre hende videre, men hun betyder bestemt Burt, at her vil hun vente, hun sætter sig paa en Stol lige indenfor Døren. Burt trækker paa Skulderen og gaar igen ud ad Døren, hans Blik strejfer vilkaarligt Vaabensamlingen. Han har manglet Kraft til at hævde sin Vilje overfor denne Kvinde. Han betyder hende, før han gaar ud, at være stille og og afventende.

Any sidder nu ene her paa Stolen in-

32m

34a

37m

denfor Døren. Hun er een eneste anspændt Lytten. Hun vogter paa hver en Lyd, paa Stemmerne derinde, men mere end een Gang rejser hun sig og synker tilbage i Stolen. Flere Gange synker hun hen i Graad. Hendes Ansigt gennemløber en Skala af Følelsers Udtryk. Frygt, Haab, Uvis-
 ned og Fortvivlelse. Døren gaar meget meget
 langsomt op og de tre Herrer kommer alvorligt og
 stille ind. Any styrter hen med et fortvivlet
 Blik mod Sygeværelset og spørger med Mund, Ge-
 stus og Øjne. De tre Herrer's Blikke mødes, de
 undviger hendes. Hun griber krampagtigt om
 Burns Haand og siger: "Dør han? Dør han?"
 Alle tre ryster alvorligt paa Hovedet, "Ja, men
 hvad da?"
 Man tøver! Any trygler Burnt omet Svar. Det ko-
 ster ham en Kamp at føle denne Kvinde i sin Nær-
 hed, desuden vil han nødig sige Resultatet.
 Any synker i Knæ ved Stolen, og hulker saa hele
 hendes Legeme skælver derved; Burt vender sig
 mod Professoren, der tavs og med et Nik tager
 Afsked. Pludselig springer Any op og vil ind i
 Sygeværelset. Burt spærrer hende Døren! "Rolig"
 siger han. Vær rolig Frue, Deres Mand trænger til
 Ro. Han bliver lam". Any har bøjet Hovedet og
 staar et Øjeblik tavs og taareløs, saa trykker
 Burt varmt og inderligt hendes Haand, og hun
 gaar langsomt ind i Sygeværelset.

70mm.
 Sygeværelset
 348
 50mm

4 Dage senere. Sygeværelset. Aften.

70 m
Any sidder ved v. Teyns Leje med Armen under hans Hoved, han ser hende lige i Øjnene, og hans Læber bevæger sig stadig, medens han hvifsker "Hjælp mig! Hjælp mig!" Any stryger ham over Panden og - bag hans Pude - ryster hun sorgfuldt paa Hovedet. v. Teyn bevæger den højre Haand og kalder paa hende. Fingrene bevæger sig krampagtigt. Han beder om en Pude under Armen.

Hans Tale er lallende, saa hun maa lytte ved hans Mund . Hans Pegefinger peger mod Tindingen, og hans Øjne ruller vildt i Retning ad Døren mod Herreværelset. "Nej! Nej!" skriger hun i Rædsel. Hans Bevægelse med Fingrene og hans Blik er stadig det samme. "Hjælp mig! Hjælp mig!" Hendes Spil udtrykker Rædsel, hun ligesom maner et stygt Billede bort, og håndervridende gaar hun fra og til ham. Hun kaster sig paa Knæ og peger opad "Hjælp mig! Hjælp mig!" Hans Ord og hans Blik næsten hypnotiserer hende. Næsten søvngængeragtigt gaar hun baglænds mod Døren til Herreværelset. Hans Blik følger hende bedende og bydende.

36.

Herreværelset.

15 m
Pigen staar sammen med Oppasseren ved Skrivebordet, hun tager Cigarer og en Ci-

garkasse og giver ham disse; i det samme hører de en Lyd ved Døren ind til Soveværelset, og begge styrter bag Portieren og ser med Rædsel paa Any, der automatisk med Blikket vendt mod v. Teyn kommer ind. Nu gaar hun mod Vaabensamlingen. Staar i knugende Uvished. "Hjælp mig! Hjælp mig!" lyder det indefra. Haanden strækkes frem, og Haanden trækkes tilbage. Endelig tager hun Revolveren, og en Gysen gaar gennem hende, automatisk gaar hun mod Døren og forsvinder. Oppasseren og Pigen kommer sky frem bag Portieren. Deres Ansigter er maabende Forbavselse, Pigen viser Tegn til Angst "Saa Du det?" siger hun og peger mod Vaabensamlingen.

Sygeværelset.

Any træder ind. v. Teyns Øjne hænger ved den Dør, hvorfra hun skal komme. Blikket leder nu efter hendes Haand. Hans Øjne bliver unaturligt store. Befrielsens Glæde lyser af dem. Any staar i Skræk midt i Værelset. "Hjælp mig! Hjælp mig!" Any staar som en Støtte, stiv, stum, grænseløs frygtsom overfor det, han beder hende om.

Da vaagner hendes Vilje, hun knæler ved hans Side - tigger og beder. Hans Øjne er ved Revolveren, som hun har lagt paa Sengebordet. Hun trykker nu et langt Kys paa hans Pande og hans Mund, folder sine Hænder om hans højre og beder med Øjnene vendt opad, medens Taarer strømmer fra

37
30^m

hendes Øjne.

Saa tager hun Revolveren, lægger den i hans højre
Haand, lægger hans Pegofinger paa Aftrækkeren.

Langsomt gaar hun mod Døren, da standser hun:

Replik: Farvel Willy

Døren falder i efter hende.

Sideværelset.

Paakaldning

Any staar udenfor Døren. Der er Rædsel i hendes
Ansigt. Hun vil ind igen, men kan ikke røre en Fod.
Hun holder for begge sine Øren.

Skuddet falder!

Any river Døren op og styrter ind i Soveværelset.

38.

Sygeværelset.

En Krøtdamp bølger.

Fra Herreværelset kommer Oppasseren og Pigen styr-
tende. Fra den anden Dør Sygeplejersken. Any ligger
hulkende paa Knæ ved Sengen.

Sygeplejersken vender straks om og vil ud ad Døren,
da hun har overskuet Situationen, men møder lige i
Døren Burt Osborne, der ilsomt styrter til Sengen
og fortvivlet slaar Hænderne sammen, da han ser
Any ved Siden af Liget.

Retssalen.

Retten med Bisiddere. Aktor (Den offentlige Anklager) Defensor.

Rummet er dystert, ald gammelt, støvet, højloftet.

(Indgangsportalen ved Nikolaj Taarn kan bruges).

En tetsbetjent lægger Papirer og Bøger tilrette.

Tilhørerpladserne fyldes efterhaanden. Noget efter tager Bisidderne Plads. Den offentlige Anklager er en skarptskaaren følelsesløs Type med meget afdæmpede Bevægelser.

Retsformanden Dr. Osborne kommer og indtager sin Plads, og betyder Tjeneren at Anklagede føres ind. Anny gaar hen til sin Plads, ledsaget af Defensor, sin Fader, sin Moder og Burt.

Den offentlige Anklager giver et Vink ud, og v. Teyns Oppasser, Tjenestepige, Sygeplejersken og de gamle Professorer føres til Pladserne.

Med et Buk mod Retten rejser den offentlige Anklager sig og begynder sin Udvikling og Fremstilling af Sagen. Hans Bevægelser er knappe dog malende under Føredraget, hans Gestus og Mimik udtrykker under Aktionen Henvendelsen mod Anklagede, Vidnerne til højre og tilvenstre og mod Retsformanden.

NB. Jeg anbefaler den, der spiller den offentlige Anklager at benytte mit trykte Manuskript for sin offentlige Anklage, han kan gennem dette give sine Medspillende de nødvendige Vink for deres sturme Spil.

Anys Spil under d. off. Anklagers Udredning er

Hun udtrykker Rædslen, Afskyen og Haabløsheden ved at faa sit Liv trævlet op af denne følelsesløse, ligegyldige Mand, der selvbehagelig nyder sit oratoriske Mesterstykke.

Retsformandens Spil er ogsaa gribende. Hans Stilling trykker ham; hans Stilling i Sagen har jo to Facer.

Burt, som sidder nær Any og Defensor, der er en meget fin og sympatisk Skikkelse (Liebmann) bøjer sig flere Gange mod Any og en Gang griber Defensor Any i sin Arm. Gamle Herr og Fru Runin er én haabløs Fortvivlelse, og flere Gange trøster Burt dem og viser mod Defensor, at der ligger Hjælpen.

Anys Blik er flere Gange saa kummerligt bedende rettet mod Forældrene, at disse synker hen i Graad, selv Burt kan næppe holde sin Bevægelse i Tømme.

Den off. Anklager har sluttet Aktionen, og Retsformanden betyder ham, at Vidnerne gerne maa afhøres. Oppasseren og Pigen føres frem, og d. Off. Anklager udspørger dem samtidig med, at han viser dem Revolveren.

Med mange samstemmende Nik og Bevægelser mod Any, betyder de, at de har set Fruen med den, og at de tror, at Fruen har skudt med den. D. off. Anklager betragter disse som Sagens Kronvidner, og med en Opstilling af disse to Personer søger han at demonstrere sin Opfattelse af "Mordet". Dernæst afhøres Sygeplejersken, og de tvende Professorer.

Deres Vidnesbyrd er kort og uden nogen væsentlig Interesse.

Annys Øjne har flere Gange flammende været rettet mod d. off. Anklager under Videafhøringen, og flere Gange har Defensor og Burt blidt maattet holde hende tilbage, naar hun heftigt har rejst sig for at protestere.

Nu betyder Retsformanden efter en kort Samtale med to Bisiddere i Retten, at Defensor har Ordet, og denne træder i Skranken.

Han beder først gamle Runin afgive en Forklaring. Men Runin, der er blevet synlig ældet og svækket, kan næppe føre et Ord over sine Læber.

Defensor opgiver med et sigende Blik til Any disse Vidner, og med nogle Ord henvendt til Retsformanden, beder han Burt om at træde i Skranken.

Burts Vidnesbyrd er et flammende Forsvar for Any. Æmhed og Kærlighed lyser ud af hans Øjne. Al Mandens Skyhed pilles af ham, det er saa tydeligt at mærke, hvor stor hans Sympati er, at Any med et næsten lykkeligt Udtryk bøjer sit Hoved. Retsformanden har næsten rejst sig fra sit Sæde, man ser Forbavselsen hos ham. Heller ikke han havde anet, hvilken Lidenskab Burt gemte paa. De gamle Runins ligesom vaagner op i et nyt Haab, og Defensor aander glad op, dette Vidnesbyrd fra Lægen var Punktet, han gaar ud fra i sit Foredrag; thi nu tager han Ordet, medens Aktor misfornøjet pudser sin Lorgnet og konfererer med Akterne. Defensor er begyndt paa sin Tale, bryder pludselig af og henter Any frem

midt paa Scenen efter med en Hovedbevægelse mod Retsformanden at have indhentet dennes Tilladelse. Any staar noget, næsten følelsesløs for Omverdenen, næsten uden at vide, hvor hun er. Hendes Far har rejst sig og træder frem, og støttet mod ham taler hun mod Retten, mod Aktor og Defensor, mod Vidner, mod alle - hun taler Kærlighedens og Overbærenhedens Sag, den menneskelige Lov.

- Lader os Hjælpe hverandre" giver hun den skønneste Forklaring i sit Minespil og med sine Gestus. Hun griber efter Revolveren, der ligger foran d.off. Anklager, og der gaar et Gisp gennem alle, flere springer op, men hun har med en gribende Bevægelse grebet den med begge Hænder, strakt sine Arme mod Himlen, og som hun talte til sin døde Mand, staar hun der, med sine Arme strakte ud mod en anden Verden og kalder paa sit Vidne.

Salen er i én aandeløs Stirren, som om alle var eet med den skønne Kvinde, der taler sit Hjertes menneskelige Rets Sag. Pludselig synker hun sammen, og Burt iler frem og griber hende i sine Arme.

D.off.Anklager springer op og forlanger Ordet, men Retsformanden betyder ham at:

Retten voterer uden yderligere Præmisses.

Gennem Baggrundsdøren trækker Formanden og Bisidderne sig tilbage. Any er vaagnet af Besvimelsen, hendes Venner ere alle bøjede over hende. Da gaar Døren i Baggrunden op. Retten indtager sin Plads.

Alle har i Følelse af Øjeblikkets Højtidelighed rejst sig op. Da rejser Formanden sig op, og udtaler med en ædel Gestus mod Any:

Frikendt!

Glæde, Lykønskninger, Opbrud af Tilhørere, og Retten. Til sidst staar kun Any, Runin og Frue samt Defensor og Burt i Forgrunden.

Any kysser sin Far og Mor og gaar hen mellem Defensor og Burt. Hun giver hver af dem en Haand, og takker mellem Graad og Smil dem begge. Burt byder hende Armen og fører hende ud.

40.

Udenfor Justitspaladset. Gamle Raadhus.

En Auto kører frem. Any kommer ned ad Trapperne ved Burts Arm, hun stiger ind, derefter hjælper han Herr og Fru Runin ind og vil lukke Døren, men Any beder ham at tage Plads. Han stiger ind. Any giver Burt en Besked, som han lader gaa videre til Chaufføren.

41.

20 *MI* Autoen kører og standser ved en Blomsterhandel. Any betyder de andre at vente, stiger ud, gaar ind i Blomsterhandelen, kommer ud med en mægtig Buket Røser i Haanden og en lille Buket Forglem-migejer ved Bæltet. Ind i Vognen, efter at have givet Chaufføren en Ordre.

42.

Kørsel til Kirkegaard.

Any ene ud under protest fra Forældrene.

Vi ser hende gaa ene med Buketten i Haanden ad en lang Gang. Hun standser ved en Grav, hvor der staar et Monument med et bøjet hestehoved i Bronce. Man kan se, hun beder en lille Bøn. Taarer perler i hendes Øjne, hun gaar da ud fra Graven, gaar lidt ned ad Gangen, stadig med Ansigtet vendt mod Grav Monumentet. Ad Gangen kommer Burt ilende, pludselig hører Any ham, og næsten falder i hans Arme. Nu spirer Lykken frem paa hendes Ansigt. Hun giver ham sine Forglemmigejer, med et ømt Smil kysser hun ham, og ad Gangen gaar nu to lykkelige Mennesker, der vandt Livet og Lykken.

22-

34-

34⁶

36

29^a

Vi ser herinde som med Buxton i Kænde
 en Jæger. Hun staaer ved en Grav, hvor der
 staaer et Monument med et Bælt som skævt i Pro-
 cent. Man kan se, hun boder en lille Børn. Farer
 portier i Kænde Gjen, hun gaar da ud for
 ven. Gravene med en Gænge, stadig med Aarsigt
 vendt mod Grav Monumentet. Ad Gængen kommer Burt
 liende, pindselig kaster sig hen, og sætter sig
 i hans Arme. Nu splines Lykken tres her
 Aarsigt. Hun giver ham sine Forlovelsesring, med
 et det Sall krysser hun hen, og ad Gængen gaar nu

Pulled away from me
 how Pictorial for my
 more part for Kossion
 5.

Supplerende Scener til:

AF ELSKOVNS NAADÉ.

Scene: v. Teyns Paaklædningsværelse.

20 a.

Morgen, Sol.

v. Teyn kommer ind fra Badeværelset, hastigt til Vinduet, smækker begge Vinduer op. Aander i dybe, sunde Drag den friske Morgenluft ind.

Gaar tilbage, tager sine Haandvægte, Svingninger med disse. Efter denne Motion gaar han atter til Vinduet, ser ned, giver en Besked ned til Oppasseren. Vender Hovedet, ser Any i Karnappen ved Soveværelset, vinker smilende og morgenfrisk, gaar tilbage, tager en Boksehandske paa, giver Bolden et Par mægtige Dunk.

Any har lydløst lukket Døren op og stikker smilende Ansigtet frem, hun er i et Vidunder af en Morgenkjole.

v. Teyn fortsætter med energiske Ethaands Dunk paa Bolden. Any lister sig frem, napper den anden Boksehandske, tager denne paa, og med et kejtet Dunk planter hun Haanden i Nakken paa v. Teyn.

Overrasket vender han sig, og et kønt Smil forskønner hans Ansigt.

Any er bristefærdig af Latter og retire-
rer, da v.Teyn gør en Attacke mod hende.
De store Børn leger!
Endelig griber v.Teyn hende i sine Arme.
Be be! siger Any skælmsk med en Antyd-
ning af foldede Hænder trods Bokse-
handsken. Godt, siger v.Teyn, og kaster
sin Handske, og giver Haand. Fred og For-
soning. De kysses og iler begge ind til
Morgenkaffen.

Middagstid.

Smilende Strandbred nedenfor v. Teyns Villa.
Strandstole.

Any sidder med et Haandarbejde hvilende i sit Skød, nu og da griber hun til en Kikkert og sér i en bestemt Retning ud over Sundet. Sér gentagende Gange paa sit yr ved Armbaandet, saa ligesom træt, selvopgivende atter tagende fat paa ^{aa} aandarbejdet, _{..} atter synker det i Skødet, atter Kikkerten for Øjet. Endelig øjner hun langt ude en Motorbaad, der pilsnart skyder mod Land, kaster Kikkert, Haandarbejde, vælter Strandkurven og vinker med Hænderne, med Langsjal.

Baaden piler ind, v. Teyn i lys dress vinker ogsaa. Ansigtet er et stort, lykkeligt Smil. Baaden svinger ind ved Molen. Any gaar nærmere. Den Herre, der har ført Baaden, hilser hjerteligt ind mod Any. v. Teyn springer i Land, bøjer sig frem mod Herren i Baaden med Tak og Farvel, Baaden skyder fra, Any og v. Teyn vinker begge og gaar langsomt Arm i Arm op mod Strandkurvene.

v. Teyn smiler, da han ser alt ligge spredt der oppe, og samler op.

Aa ja, siger Any med en sigende Skuldertrækning, Uf, hvor jeg kedede mig!

Begge sætter sig vis-à-vis. v.Teyn tager en Avis op af Lommen og løber den hastigt igennem, naar til Annoncerne paa Bagsiden, hvor man bl.a. sér en stor Barnevogn.

Any, se her, siger han skalkagtigt, skal vi ikke købe den?

Any ser op, ser et Øjeblik alvorligt paa ham, saa bøjer hun Hovedet og brister i Graad.

v.Teyn flyver op og tager hende i sine Arme, -men Any dog! Any gemmer sit Ansigt bort.

I Baggrunden kommer gamle Runin fra Villaen, han har Hat og Stok i Haanden, tørrer Panden, er echaufferet.

Smiler da han ser Gruppen, kommer nærmere, hører Anys Graad. -Men Børn dog! siger han.

Begge vender sig, og v.Teyn slipper Any og rækker Svigerfaderen Haanden.

Runin peger paa Any.

Ja, siger v.Teyn, det er saaman kun dette her, vi ønsker! Han peger paa Barnevognen i Bladet.

Et stort Smil lyser op i Runins Ansigt.

Han griber dem begge om Skuldrene, og medens han klapper Any paa Ryggen, gaar han med hende op mod Villaen. v.Teyn griber Kikkerten, ser engang over Vandet og følger.

Formiddag.

Officers Casinoets Læsestue.

En Officer sidder læsende, v.Teyn kommer ind, hilser.

Officeren kalder ad v.Teyn og viser ham nogle Detailler paa en Kortskitse i Bogen.

To andre Officerer kommer ind (Venner)

De kalder v.Teyn hen til en Samtale, den ene trækker en Avis frem og viser v.Teyn en Notits:

Mlle....ved Cirque Nord har ved en Ildbrand i Staldene haft det store Uheld at miste begge sine prægtige Dyr. For Mlle er Tabet stort og føleligt, da disse Heste repræsenterede en ikke ringe Kapital.

Forhaabentlig ser vi snart Frøkenen i Manegen igen. Formaaende og velhavende venner, forlyder det, vil ved en Indsamling skænke hende en ny Hest.

v.Teyn ser misbilligende forbavset paa sine Officerskammerater.

Aa Passiar, siger den ene til ham med et venskabeligt Puf og kniber Øjnene sammen.

Det passer øjensynligt ikke v.Teyn at blive mindet om dette gamle Forhold, men begge Herrerne trænger paa, viser ham en

Liste over Bidrag, og med en træt, modvillig Bevægelse tager v.Teyn sin Tegnebog frem og rækker dem en Del Sedler.

35 am

h k +
27

Den Officer, der hidtil har siddet med Bogen, rejser sig og gaar hen mod v.Teyn, i det samme han giver Pengene. Hans Blik bliver spørgende. Det ærgrer v.Teyn, han giver ham Bladet og peger paa Notitsen. Officeren læser hurtigt, smiler, prikker v.Teyn ved Hjertet, alle lær undtagen v.Teyn, der ærgerligt tager Vaaben og Kasket og gaar med en kort Hilsen. Officererne staar leende tilbage.

29^a
Efter Katastrofen med Slaget og Anys Bortrejse.

Herreværelset hos v.Teyn.

29^b
~~XXXXXXXXXX~~
Dagligstue
~~XXXXXXXXXX~~
70^b
v.Teyn kommer ind i civil Formiddags Dragt, Hat og Stok, griber efter Posten paa Bordet, løber den hastigt igennem. Intet Brev fra Any! Han sætter sig lidt modfalden i sin Stol, sidder længe og slaar med sin Stok mod sit Ben, hans Ansigt udtrykker, øde ved det Hele, saa rejser han sig, gaar flere Gange frem og tilbage, gaar sluttelig ind i Dagligstuen, hvor Gardinerne er nedrullede. Ruller et Gardin op, sætter sig grublende med Haanden under Kinden.

"Hvor er her tomt i disse Stuer!

Der ligger et Bundt Telegramblanketter paa Anys Skrivebord.

Han griber en Pen, betænker sig lidt, skriver saa det Telegram, som Any modtager senere. Rejser sig og vil ringe paa Pigen, da denne kommer ind og melder et Besøg.

v.Teyns Ansigt bliver fortrædeligt, han vil allerede bede Pigen afværge Besøget, da Mlle kommer fejende, hun stirrer Pigen ud, og vil flyve v.Teyn om Halsen.

-Maa jeg spørge, siger v.Teyn, Hvad betyder dette?

Mlle slaar en Latter op og kaster sig i en Stol. -Her sidder jeg! siger hendes Mine. Hun er æggende, behagesyg, vil vinde ham igen.

v.Teyn er kold og utilnærmelig.

Mlle griber efter et Kabinetsbillede af Any, der staar paa Bordet. Hun peger paa det - Er det din...

Hun faar ikke fuldført, thi v.Teyn river hende Billedet ud af Haanden, men taber det paa Gulvet, medens han samler det op, flygter hun med en overmodig Latter hen mod Skrivebordet, ser Telegrammet, der ligger aabenlyst, læser det lynsnart.

Naa saadan, raaber hun og peger paa det. v.Teyn gaar hende i Møde, tager hende fast og brutalt om Armen, trækker hende bort fra Anys Skrivebord, naar Ringe

kontakten med den anden Haand. Oppasseren kommer ind, og v.Teyn lader ham kaste den modstræbende, gestikulerende og hæftigt skældende Mlle ud.

Oppasser en forstaar ikke et Muk, men parrer Ordre med et bredt Grin.

v.Teyn staar ene tilbage. Han kaster et Blik til Anys Billede, iler ud.

Ned paa Gaden, raaber en Auto ah, giver ham en lang Ordre, og faar hans Nik og Svar paa at han er indforstaaet.

Kørsel til Telegrafstationen.

v.Teyn derefter i Vognen paa Vej til Any hos Forældrene.

Efter Forsoningen.

Spisestue hos v.Teyns.

v.Teyn, Any og begge de gamle Runins har spist Middag, og rejser sig nu fra Bordet. Fru Runin lidt besvarligt. Any gaar over mod sin Mor og fører hende ud paa verandaaen.

Haven ligger nedenfor i brændende Sol.

v.Teyn og Runin kommer ud, og Runin viser, idet han sætter sig vis-à-vis Fru Runin, mod Haven. - Gaa I dog derned, vi gamle bliver her oppe!

v.Teyn tager Any om Livet og gaar ned ad Verandatrappen.

*L.H. 7k
L.H. 3x
København
Havestue*

De gamle sidder tilbage. De nikker et
Par Gange betydningsfuldt til hinanden.
Saa bøjer Runin sig frem og griber sin
Kones Haand, trykker den varmt og inder-
ligt. Saadan sidder de længe, med Blik-
ket rettet ud mod Haven, hvor man tyde-
ligt ser v. meyn stadig med Armen om
Anys Liv promenerer i en glad og oprømt
Samtale.

Scene (efter Greucus første Besøg i Hjemmet)

Sollys

Landevej, i det fjære ses Taarn eller Spire paa Rømnis Landsæde. (Vej med Sørn mod Bernstorff)

v. Teyn rider ganske lausport, har givet Hesten slappe Tøjler.

v. Teyns Tanker ere langt borte og mange Steder, Anns Billede trænger sig stadig frem for ham, han kan ikke blive det kort.

Han holder Hesten an og tager et Væie over. Egenen, drejer sig sidelæds i Sadelen, ad Landevejen kommer en ualmindelig smuk Bondepige, barfodet, let opkiltet. Hun binder paa en Høse, over hendes Arm ligge Tøjret til en modstræbende Gød

v. Teyns Ansig bliver en et stort Smil ved Synet af den frække Bondepige, som misseend for Solen kigger mod ham, medens hun frejdigt skridter frem med sin modstræbende Gød.

v. Teyn raaber hende an

Halloi, smukke
Barn, hvis Gøud
er det derovre?

Pigeni Øjne hangu fasttryllede ved den flotte smukke Mand, den flotte Uniform og de blanke Støvler, trods at Gødebukken voldes hende en søj Kval med sin Stædighed

Hun svarer ikke, bare maaber is sin kvindelig Betagethed over al den Dejlighed

Hun ma gjerne narmed sig Rykken lidt nør, dog ikke aner, end at Bukken ikke kan nør Hesten

v. Teyn er baade smigret over den uforsholdne Beindring, og arguelig over ikke at faa et Svar. Han seer sig om til alle Sider stige af, og med ganske let Tøj i Tøjlen gaa han hen mod Pigen, der sin pæreste forblare i alle andre Betingelser end netop den, hvor v. Teyn stige Oplysning. Hjærteligt leende griber han Pigen om Skuldrene og drejer hende med Ret-

ning mod Landædet, og siger indtrængende:
Nj, der-der!

Nu er Bukke kommen Hester for nær, det
imidlertid sker - Hester bliver bange, rører
Tømmen af Haanden paa v. Teyn og forsvinder
i Galop ad Landvejen i Retning ^{mod} Landædet.
v. Teyn står argelig tilbage, men kommer dog
til at se det at se hendes aldeles ovenud for-
virjelic ved Situationen. Han vil tage hende om
Hagen, men i samme Nu er Bukke igen for-
uroligende nærgaende, han vinker kort, siger
med et Skulderbæst: Naaja, den Vej kan vel ta-
ges, og giver sig i Vej.

Siger bliver lidt tilbage i Baggrunden af Billedet, hvin
lær stadig, saa giver hun sig ogsaa i Vej i samme
Retning som v. Teyn, men langsomt og kindigt

II

Vie fra Teyn ind mod Indkørselen til Rinnis Hæde-
sede (Vieen bøjes saaledes at Hester maas lide
lige derind)

En Portalen kommer Amg og Rinnis ind, hvin
en By i Haanden og stor Solhat hangende i Haand
om Armen.

Dege stander med et lille Ryk, lytter, ser paa
hinanden og i et Nu er Hesten i fjernt Løb
fra Landvejen ind paa den gamle Plads ved
Indkørselen.

Amg bliver et Gøttik virkelig forskrækket, Rinnis
gaa frem, men en Staldkarl er borte Hjørnet
af Bygningen lynsnart dukket frem og har grebet
Dyret

Spørgende Mimen, Forbavset ved at se,
at det er en militært opsadlet Hest.

Amg tager sin Solhat paa, Rinnis betynder Stald-
karlen at tage sig af Hesten, og begge gaar hurtig-
tigt mod Indkørselen, ser ind ad Teyn, og
Amg slaaer med et forbavset Udbrud Haenderne
sammen - Nu dukker v. Teyn frem.

[Vi er rykkede nær til Portalen og Far og Datter stod mod ~~for~~ vestre Side; Billedet da v. Teyn hastigt lidt forpustet drukkede frem bag Portalen i vestre Side]

Amey gaar let angstet den arbidig hilsende v. Teyn; Møde og spörger, medens haar lidt uansvændig lauge beholder hendes Haand -:

{ Nij, gudskelov det er de ingen Ulykke. (nu alle med Ryg til Portalen)

Rümin var ogsaa deltagende i sine Spörzmaal og v. Teyn vil lige til at demonstrere og forklare Tilfældet, og man vender sig ud mod Vejen, hvor den lille Bondepige i det samme kommer laugsomt forbi Nij, Halloj, siger v. Teyn med et Fingerknipt, iler ud og trækker den modstræbende Dize og Jød ind (i Billedet)

Amey brister; Løllen ved det latterlige Oploj og Rümin mover sig ogsaa korteligt sigebarnet er nærmest Granden nær, og v. Teyn bakser og demonstrerer overfor Far og Datter med Geden

Amey gaar hen til den unge Bondepige rækker hendes Haanden og klapper Geden, kalder paa en Tjener Staldkroogten, betyder Bondepigen at biide sin Jød ved Gitteren og hende selv, at hun skal gaa med mod Køkkenet. Amey rækker venligt mod hende og vender sig mod v. Teyn, der har forstod og forklaret Faderens andel. Amey vinkter v. Teyn at ^{paa} sin Hest, men baade Far og Datter virker Karlembot med Hestene, og v. Teyn gaar sin nu let - hellu end gerne med ned i Parken - alle Tre i munter Samtale

Det Par Timer senere

v. Teyns Hest føres frem
 Afsked med Amy, Rünin og Fru Rünin
 Amy klapper v. Teyns Hest og giver dere
 Sükked
 med Löflit Pøpøfingur siger Rünin

{ Soa ser vi Dem
 i Aften, det er et Löfte.

v. Teyn takked og vender Blikket mod Amy
 og ser hün nikke som Teyn par, at
 han er velkommen. Afsked.

(Maanetkin eller Havillumination)

Samme Aften ~~Her~~ Parken, i Baggrunden
 det store Trappparti.

Damer og Herre i Frangfric Sommerkusttuen
 bevæge sig sig ud og ind fra Havetaleu,
 nogle gaa ned og forvinder. - Parken, Par
 for Par - Flirt, julelige Samtaler paa To-
 anandshaand. o. s. v.

v. Teyn og Amy kommer ind fra Parken,
 lige ved Opgangen til Balu straden, stand-
 ser hün og folder kalente sine Hænder
 om en Svilmende Rose, er den ikke
 smukt siger hün med et Blik mod v. Teyn
 ja i disse Hænder, siger han, diskret pøpøde
 paa Rosen's skønne Indfatning.

Amy bøjer Hovedet, bryder Rosen og staa
 sig afblot med den i sin Haand, sin
 rækker hün den med bly, utvungen og
 dog sigende Bevægelse mod v. Teyn.

Der glimter en Ild i hans Øje, men nej - - -
 Amy den omskiftelig, den lidt kaldende den,
 lige saa ofte skramte - Kvindens gudefulde
 Viberen mellem halvt ja og halvt Nej,

skramte hende, h n er borte

v. Teyn staa ene tilbage, k m i Baggrunden
ses bust og her et Par.

Han f nder en Cigaret. Aftenen er bed rende,
Rosen Duft er sl k, han kaster argelig
Cigaretten fra sig og s nger Duften til sig af
Hendes Rose.

Man spiller deroppe, en Tjener kommer
fram og lukker de flerfl jrede D re helt op,
flere har samlet sig om Plykket, hvor Amy
har sat sig. H del har h n fantasert, s gt
en Melodi, nu f ndt h n den og fra hendes
Brygt stiger sin Sang

Stem ud du klare Solskin

v. Teyn er under Fortrylleten han gaa -
narmere, staa næsten ved D ren, der er
virkelig Stemning over ham -

og fra Amy L be jublede alle et vint Hjer-
tes Lykke ud i Sang.

Amy rejste sig ikke da h n f rdy, h n ven-
ter en Tak fra een - han kommer list d -
rende end nu under det forunderlige Trylles,
han b jer sig, og dens Sj le sn des -

Tjeneren lukker efter D ren til mod Havet

Du Sky gik for Maanen
og Billedet d de

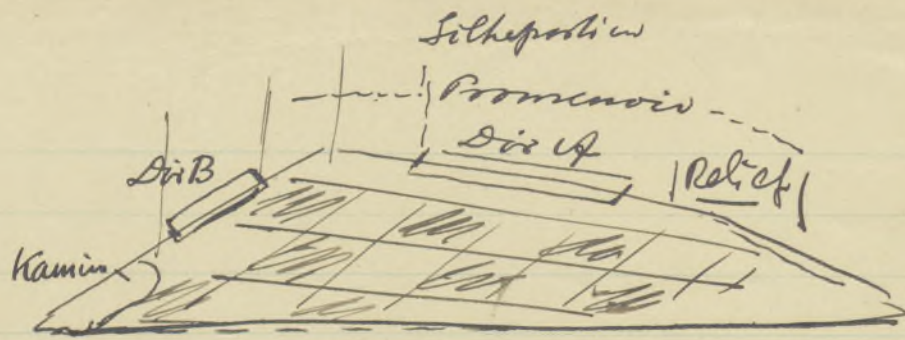

Af
Eiskovp
Naade

Tragisk
Film

i 40 Afet

Scene
 i
 Hjørne
 af
 Theaterbygningen

1) Tom Scene. Lidt efter lidt fyldes
 Scenen og Hjørnet delvis af en glidende
 Storm af Publikums, som kommer
 ind ad B og går ud ad A til et
 Promenois, hvor Strømmen af konver-
 terende ^{Publ.} ses at bevæge sig frem og til-
 bage under Billedets Spil. Nu og da
 går der enkelte tilbage fra A til B

Ad Dør B er unge og gamle Osborn
 kommen, gamle Osborn er i en livlig
 og interessant Samtale med Sønnen
 om Forestillingen, og et offentl. stand-
 se begge ved Kammeret. Ad Dør A
 kommer v. Tegn og står et offentl.
 i Billedets Forgrind og munter Publi-
 kum gennem Alondalen. Hans Blod
 strejfer glædeligt de to Herrer ved Kammeret
 Straks efter går han bort med en Officer
 i Uniform, som har kaldt på ham.
 Hverken Osborn har set på
 v. Tegn, og særlig unge O. har vent in-
 teressent i at betræfte ham.

Da v. Tegn går bort mod Baggrunden,
 går han en rustbilligende Grimasse,
 og med et Skuldetræk forklarer han
 Faderen at v. T. er en Spiller og Vedde-
 løbskult

Replik.
 Spiller og
 Veddeløbs-
 Kult

Da Dør A kommer Rønnen med Dat-
 ten, begge glade og oprømte. Any går
 et offentl. hen og betragte et Relief på
 Væggen, medens Rønnen og gamle Osbor-
 ne går hinanden i Møde og hilser. Gamle
 Osborn forestiller sig Søn for Rønnen

3

Herrerne er min til venstre og Amy
til højre

Frø v. Teyn og ilet da han
saw Amy hen til hende. Der er en
prægnant Trang hos ham til at behage
og han falder øjensynligt i Amy's smag

Frø sendte Lide had unge Osborne fulgt
optriumet, han gik hangen ved Amy's
Skikkelser, og en ærlig Beundring af hende
alder, hans Gjern. Da v. Teyn kyssede
Amy's hånd, fører en uvillig Trækning
over hans Ansigt, og han vendte sig
mod Faberens og Rinnings betydning
fornøjet for Amy.

v. Teyn er frænd; Forgrunden med
Amy. Amy spørger v. Teyn om Relief
for Betragtning for at komme over en
vis Forlegenhed følelse, da hans følelse
v. Teyn Blot heftede brødet på sig.
Kædet. Gamle Rinnings opsigelse plud-
selig sin Distraction, og gik ledaget
af Herrerne Osborne hell til Præd.

Forgrunden og fornøjet v. Teyn
og Amy som unge Osborne for hinanden
Der bliver og udveksles ligegyldige Bemærk-
ninger og Relæf; Forgrunden

Gamle Osborne demonstrerer sin Videl
om det med ilet Amy's Hænder berø-
gler. Almindelig latter fra alle Parter.

v. Teyn og unge Osborne ere dyt synligt
distraherede, unge Osborne holder sig lig
en Summe Distance, og et skeptisk
Smil ligner over Amy's ved Synet af
v. Teyn's prægnante Trang til at behage.
En klokke ringes til Spillets Fortsæt-
telser.

Hele Opbruddets Forvovning ses
Vinkende Hænder for Rinnings og Amy's
Lide - de gik blot sammen - Forst har
dyt Amy hell fremme i Forgrunden

Løst Afkøbt med v. Teyn. Gælden
 Osborne tager sin Sønns Brød,
 og tilbage staa v. Teyn, selvstændig
 og uafhængig hæv for sig. Billedet
 Støremet og en Kontrollovs drejer
 om for flere Kontakten i det samme
 om, hvor v. Teyn med en Løst en signatur
 gælden ligesom taler Penge ..
 v. Teyn ses ilend ud ad Dør af
 gennem det ender oplyste Pro-
 merror sin slatke og en
 dampen
 Relapsningen derude

2) Velgørenheds Basar

Arns Bod med egne Akvareller

Glidende strøm af Bazar-gæster, mellem disse Burt Osborne, v. Teyn, gamle Røn-
vins og forskellige Officere m.m. af
v. Teyn

v. Teyn smilende og behagelig købstasende om
et Billede ved Arns Bod.

Spøg, latter, Konversation. Naad, lidt lodslip-
pen Stemning.

v. Teyn Tegnebog fra betaler med en
Hundredkrones seddel for en lille Akvarel.
Herligt Blik i Tegnebogen, hvor Akvarellen
ligger ind
endnu en Hundredkrones seddel fra

Replote { Hundrede Kroner for et Kops par
den Naad

Smil, let Vagn fra Arns side Handelen gøres

Et Komité-Møde træffes mig frem, med
Klapp: Hænderne meddelte har at Af-
lovingen kommer til Boderne, man
skal til Bords.

Jarmer Herri sin v. Teyn, gaar ham til-
sende i Møde.

De gaar med køp v. Teyn
vi vil have det lidt mor-
somt overpaas Betjent

For Rønns komer, hilser paa v. Teyn.

Tegnet Oplæs
Herrens for Danne til Sideværelset.
(v. Teyn har lidt Arns armer)

3) Et Sidevarede

Duffet er arr; og et muntert liv udfoldes
sig

En Rømmen kalder på Amy, der kom-
mer forbi.

Jeg vil
Hjem Børn,
Bliv du blot
Får kommer.

v. Tegn fortæller at han ridderligt
spil vaar over Amy.
Afsked

Der skænktes stadig Champagne.

v. Tegn og Amy bevæge sig over mod et lille
Pidekøkken

4) Kabinet'et

begge redder sig inden for den fortrukne
Portiere

v. Tegn er ganske let præget af Cham-
pagne, Amy er også lidt mere fri for
Konventionens Bånd.

Det vanstøjt Gublets greber v. Tegn efter hendes
Arms og trykker et Kys på den
Straks forandres Amy

Vil de
kalde på
min Vogn

Gamle Rømmen træder sigende og pludselig glat
smilende ind gennem Portieren. Hans Blot
har hurtigt taget Maal af Situationen
Amy griber hurtigt efter sin Fars Arm

Rimur Tapper v. Teyn for hans Venlighed og
ser en smule forbedret paa Armys
reiserende Afkeds tagen begge bort.

v. Teyn staaer en tilbaeg
Spantulerer et Gyblits foem og Tilbaeg
Situatonen pokkeri ubehagelig
Sabani og ras
overvejer
Trakker Postverum tak for
Teynebogen frem taller end in en gang
noye enkelte Ledler
Taged Aporellen frem. Hans Minen
siger at Belledit gav ham en Ide
Gaar.

5) Gardnote.

Tjern hjælper v. Teyn Pels paa ind

6) Auto udenfor
Korn til Cirkus

7) Cirkus (Staldgangen)

v. Teyn kommer, hilser paa et Par civile
Herre og noye Officerskammerater.

In Rytters officer kommer her.

Se her v. Teyn
et pragtfuld Dyd
som Mr. Staaline
skal tilride

v. Teyn kaeler et Blits med Hesten
og et mind Forhængt, der lutsker for Ind-
gangen til Marenen

I det samme Kommer M^l ridende
 ud heude Nimmene er det
 v. Teyns Blok er Ooet i heudes, han
 iten til og hjælper heude af Paddelen

M^l Blok kaster flygghet de hilsende
 Herren men v. Teyn giver him et saa
 luende Blok ^{at} han gaude utker-
 shet kunge heudes Haud og kyster den
 gubagende gause

Bifaldet inde fra Curis
 Staldmesteren betyder M^l at him
 men ind

M^l erer hin Haud ud af v. Teyns,
 han vaagne som af en Fortryllelse
 og gaa her til Hesten (den først omtalte)

Halvt dovtast staa han bojet fremefter
 og inderiozes Forbenenes Koder. M^l
 Serkommer ind han listet sig bag He-
 sten og foran Bringen paa denne Side in-
 der Kestehovedet under heudes Ansigt
 v. Teyns

Et ildfuldt Kys, som ingen ser

v. Teyn ledtager M^l til heudes Paakla-
 dingsvarelse.

8 / Paaklædningsvare.

v. Teyn bider Paaklæderens Skuffe Cham-
 pagne, det han giver ~~h~~ heude Paus
 taber han Ansigt Skovet paa Gulvet,
 bemærker det ikke, M^l tager den op
 ser lidt paa den vil stille den i Rammen
 paa sit Tostetipejl.

v. Teyn opdragen det, protestered
energiqk, vil gribe det ind of
Haanden paa hendes.

M^l lode leende fra hane

v. Teyn forfølge hendes, han er
lidt usikker paa Grund of den
lette Rns.

Det er halvt Spiz, men bliver
hell Alvor.

M^l har nu sat sig i Hovedet, at
han vil have det Billedet.

Med Billedet paa Ryggen staa han
trodsig foran hane

v. Teyn forder endnu en Gang Bille-
det

Griber hendes Arm ~~at~~ vider den
med en bratal Bevægelse om, tager
Billedet lagge det i Teynebozen

Pakledersken er kommen ind
med en opturpke Flaske Champagner

M^l griber Flasken holder Indholdet
over h^l mærkede Haandled of
kyler Flasken mod Liden, hvorefter
v. Teyn gik ind

9) v. Teyn gær gennem Staldgangen,
der er halvt oplyst

Stoder paa sin Off. Kammervat fra for
ordveksling

begge i Auto til Officers Casinoet.

(Hafnøds Indgang)

10) Kammervat - Teyn - Kammervat - Bil

12) Casinoet.

Spilleborde

Sidde paa sætten paa et Kort.

Skoskellen er ~~stodt~~
et tilværende memento

Blank

v. Teyn gær til et Lovkabinnet
Tjeneren bringer Whisky og Soda

v. Teyn drikker aldeles smeksmid
glas efter glas af ren Whisky

Synker sammen og ~~ser~~
ser selvopgivende frem for sig

12) Nalle Morgen i den f. v. Tegn
 Sovkammeren

Oppasserer med Grevens Ridestøvler,
 banker, kigger gennem Vøjlehullet
 tagen Mod til sig - ind

13) Soveværelset.

Grevens ligge halvparten over sengen.

Oppasserer rømmer sig, slår et
 vindue op, kalder blidt, kalder højt,
 går lavt - endelig er der Tegn på
 Opvågning

Forskæls af situationen forvinding
 om det i gaar

op.
 Hovede!

Skjultes Hals skal til Ovde
 i Tøjet

14) Ned i garden. I Sæddelen
 med Eskadronen på Morgen ride

moden Rømnis, der selv er ridende Mor-
 gentur.

Fluytise Hilsener og Ordveksling, men
 alt med Smil

Sæmme Eftermiddag

15 / Modtagelsestalon.
 Dørligstue hos Rømnings
 v. Teyn meldes

med yderste Ansættelse lader han
 sit Ansigt i en Smil og Bevægelighed.
 Hans Brinde er keen at formaa Kunst-
 verinden til at signere det heurivende
 alle Kunstværk, som han købte i Gaar

Ami har ikke glemt Epitoden fra i
 Gaar

Burde være ved

Tilgivet

Her Rømnings kommer ind

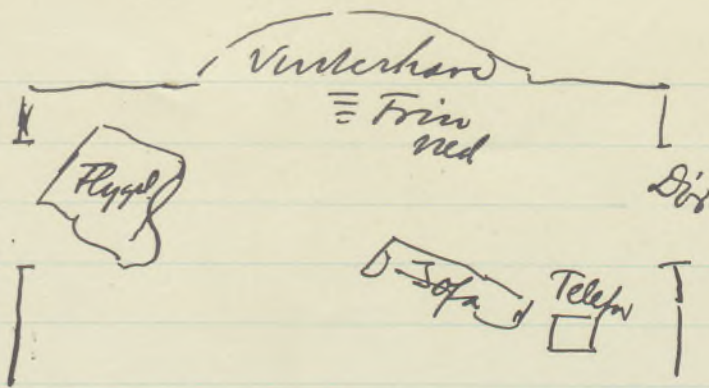
God Dag fra Forklaring om Billedet og
 Signaturen derpaa

Naa vi var nok galopperende begge to
 i Morgen fra ved de hoed Amy burde
 virkelig have sadan en Morgen Motion

v. Teyn vil hellere end gerne iudovise

Afsked.

16

En Maaned senere.
 Dagslystue hos Rimmie

Ved Plygt sidder Amy, hendes Fingre løber over Tællerne, men Blikket viser, at Tankerne er langt borte fra Mærket.

En Rimmie står nede i Baggrunden og vander nogle Planter. Hun vender sig, idet hun holder sig for Grene, og hendes gættelse og hovedrytmen udtrykker, at Amy spiller falsk. Amy springer op og græder i Naastid. En Rimmie om Ligt og sovinge kunde mindst saa Værdigheden i Indholdet hvirvles mindst, Milde Bebrødelser - Løst fra begge Amy og Moderen sætter sig i Sofaen, og Moderen ser indtrængende paa Amy og vil opmærksomt vakte et Ord paa hende. Amy ser til Liden, er forvirret. Telefonen ringer!

Replik.
 Amy tager den

En Rimmie farer nervøst sammen, og peger paa den. Amy tager Røret og Faderen taler med hende. Hendes surt udtrykte først Forbavelse, saa Forvirring over et Spørgsmaal. Hun ser hjælpeløs hen til Moderen, der spørger

Replik.
 Hun er det Børn

Amy lægger Telefonen og stander lidt med Hænderne foran Hjernen

Hele

Replik
Hvad om
del af
Barn

Længsomt lader him sine Hænder
synke.
Moderen pegw vedblivende paa Tele-
fonen og spørger
Pludselig brister Amy i Græd
og kaster sig ind mod Moderen,
der spørger og spørger

Med en pludselig Omvæltning i
Stemning flyver Amy op, pegw
paa sit Haar og sin Kjole og
gør hurtigst til højre

En Rime sidder forbauset til-
bage ryglende paa Hovedet og
stirrende rundt paa Sproserne
af Væddet. Hun ringw paa Rime,
der kommer ind og får en lang
Ode. Rime græd.

En Rime vil bage uetop bl at
sætte sig i Sofaen. Hun vender sig
brat

En Vinterhaven kommer Rime
og v Tegn - Haandtryk

Rime's Ansigt er et Spejls af Vel-
vilje, Selvbevidthed og Faderstolthed.

Hun græd hen og tagw En Rime
om Skulderen og siger, det kan ker-
delt slaa Greven, Skulderen

Replik
Ja lille Mor.
Greven har
bet om Amy's
Haand

Hvad siger Du? En Rime ser lidt hjælpeløst mod
den Dit, hvorat Amy gik ind. Paa
peger him paa Telefonen og af for-
skænde smil glider over hendes
Ansigt og kun trykker hjaertelyst.
Greven's Haand.

Replik
Bror Bror

hjer Rime og Klapper: Hænderne

Replik

Ja saa
kalden jeg
paa Amy

siges du Rinnis og gaar ud til
høje. Skals efter beder Rinnis
gæve indskudt; men - haw
pejer - gaar bort gennem Hæ-
kshaven ~~Det til venstre~~. Vinterhøven
gæven er ene og ofventer et
vendepunkt i det Liv. Det held
er et Rejsestykke for haw,
socialt set!

Lösen til renter gaar op. Tager
vise dr. Osborne ind

gævens Ansigts forbrøder sig til
Mullerunge mellem et høfligt
"gaar Fanden i Vold", og et "Hvad vil
haw her?"

Herrerne hilser.

I det samme kommer Amy fra
høje. Hver hilser forbrøder paa
Osborne, og rækker demselv v.
Tager Hænder med et sædvanligt
Blik, saa omt, at den store
Kvindes forsin et Gublikt Talm
Fattningen og selvskhedem ..
Osborne fortæller med en Hæud-
berøpelse, at det er Rinnis haw
siges. ~~But~~ Osborne har med et
Blik overskåret Situationen. Amy
vise med Vinterhøven, gaar
selv med i Retning af deene, og
Rinnis kommer op ad Trappen
og med overdreven Hjerteleghed
finder Osborne bort efter at haw
med et hilfud Blik og et Nikke og Tager
har overskåret Situationen.

Der hilser

Amy og Tager er nu ene!

v. Teyn er endrind ikke rigtig
situationen. Herre og ved en
vis Skalkkagthed betragter Amy
hans og betyde at de usaa det.
te den

Han spørger Men jeg tælle mig
her hos den Amy vider. og
Blikket siger

Og sin

v Teyn er sin ^{til} fuldkommenhed
Herre over sig selv, og iens med
flyden Ordstrøm erklære han
sig, slaa Halene faaen
Hærd på Hærdet og et Blik
som en ung kvinde men tage
sig af.

Amy er virkelig bevægt, hien bojer
hovedet lidt, saa giver hien
v Teyn sin Hærd og ser hans
lange Bælene i Gjæne
Han udholder Blikket, men
for at komme over det, gæster han
hende dristigt om Livet og trykke
et kært Kys på hendes Læbe
der er ^{med} en lidt usin Voldsom-
hed, saa Amy et tydelig forskækket,
og næsten støder ham fra sig med
den lille Miskænsproche ved Munden;
hænen

men hien tager sig i det, og gengælder
glad hans Kys.

Da Bærrinden kommer gæster
Riirin og gamle Osborne, og Riirin
iler med Forrinden og siger

Replik
Nis, kan Bærr
og, dekk van dy
er glæde

Amy vider lykkeligt her for sig

Replik Rinnin vender sig mod gamle
 Osborne og siger
 De er den
 første, der
 fandt det at vide.
 Men jeg præsentere
 Dem et lykkeligt Par
 men Tys -

Rinnin lægger Fingeren
 på Laben, og spiserde lægger
 r Tysn og My og saa Fingeren på
 Laben i alle ler.
 gamle Osborne tager Afsked og
 Rinnin vender tilbage og siger
 vidende mod Døren tilbage r

Replik
 Nu ind til Min
 Horn: Arum gaar alle Tre
 ud til høje

Dagen efter

17) Rümins Privatkontor

Rümin er ferd med at lukke sit
Pengeskab af, da Tjeneren bringer
et Korb

(v. Teyn)

Med en rigende Hænderbevægelse lader
Rümin være med at lukke af

v. Teyn ind. Civil

Rümin går ham i Møde trykker
ham i en Stol

v. Teyn kan ikke rigtig komme i
gang med sit Ordre, Rümin hjæl-
per ham på Gled og siger

Jeg ønsker
at de har
rent Bort
inden Bøjleriet

v. Teyn har en Optegnelse over sin
Gæld

Den forbliver Rümin
v. Teyn får en Check

Formaning
Farvel.

Rümin sidder ene tilbage
over den Situation

Naa ja, hva' - him bliver jo dog
grevinde - Tja, det er dog et
Moment, der er værd at tage i Be-
tragtning

18) v. Teyn gaar hen ad gaden til

Banken ind i

19) Den store Bankbil

sætter sig ved et stort Bord i Forsgrunden, lige bag dette findes Kassen for Udveksling.

v. Teyn tager Check'en frem, tager Penn (hødder) og kostlens langsomt, et stort Smil spiller om hans Læber

I Mellemtiden er Mlle Thalene kommen ind i Lokalet, hun sætter sig ved samme Bord modsat v. Teyn, tager ogsaa en Check frem, kostlens og

hæntvisig løfter begge Hovedet.

Blikkene mødes

v. Teyn rejser sig hastigt, gaar til Kassen Mlle (læst mere langsomt) gik ud sammen, og staaer lige bag ved v. Teyn da han faar en meget stor Sum indbetalt.

Penge vækter Mlle største Forbavelse hun vider sin Check, og iler hastigt efter ham

20) v. Teyn er borte, hans Sten i Portalen og Trampes gælliske Fliserne

Da kan vente min Ven

kalder paa et Auto

kom bort

Sadlespladsen
noget Maanedag efter Bryllupet
seer.

21)

Frømerende og konverserende
Grupper.

Et nyt Løb skal snart begynde.
I Forgrunden står Rimmer og
Frø med Amy.

Rimmer gætskuler og udpeger
Damen's Rindning og vier dem
tidlig Damerne noget i Skyggen
Om Rimmer rejste på Floret;
delt fortæller him ikke.

Replik

Er det det
Løb, at Willy

er med? spørger Amy, og læser Agendens
hvor i Tegn skal anført under

Replik

Jamen der

er han jo, siger Rimmer og peger med
Kitchens mod i Tegn, som
kommer i Yorky-Hortime.
Alle omkring ham

Amy siger med en talende gestus,
at det er hendes ind, at han
riden med (hvis peger på hans
Kortime), men i Tegn skal
det hen med et Smil, og peger på
en Rose, hvis han i Bryllup.

Han får den og går et øjeblik
efter bort, til vinket af dem alle
I grupperne, som passer forbi,
ses d'herre Osborne.

Herrerne og Damerne udveksler
Nalene og Burt's fine hvide et
øjeblik forkende på Amy, hvis
bagest forvirret Blikket til sig,
og gik til Faderens Kitchent

Der meddeltes Skatte, og alle en
 fuld Ophængthed, endstagen For
 Rimm, som taber Agendaen.
 Bort ille til-ubemærket af de an-
 de - og rækker hende den.
 Alle følger nu Løbet med Smil
 og henkastede Bemærkninger,
 nu og da følger dens Bevejelser
 uregelmæssigt Løbet Skiftet derinde
 En gang grønt den klyft sin
 Fars Arm for straks efter be-
 gæbet at vinde med Paratollen

Løbet er blit. Optrind: Passer
 og diskussion, og den meddelte
 skoleendef glæde og stolthed til
 den Rimm, at Willy vandt!

Et Gyldigt efter kommer v. Teyn
 itende. Den går ham i Nåde
 og leder ved sit Balle efter sin
 Rose

Replik

Man kan sige v. Teyn og peger på Rose
 ved sit Bryll.

det var jo den
 du brugte mig
 Sejnen.

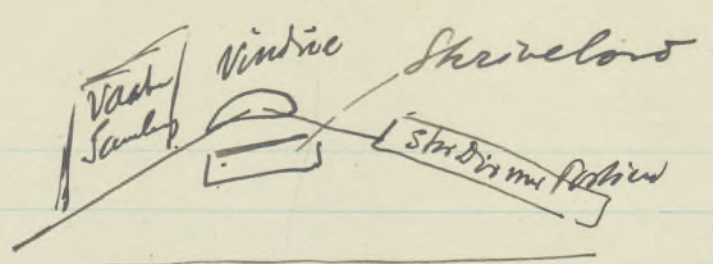
han kysse gentagende ganske hendes
 Haand.

Man komplimenterer og går
 langsomt bort

Noget borte strax Bort og følger
 med alvorligt Blide Ansigte v. Teyn.
 Han ryster på hovedet.

M. synes i et hastigt Nis fortæ, senere
 v. Teyn et tidsvende Gyldigt (uret af
 de andre)

22

Eftersæner

Herreværelse hos v. Teyn
 Paa Væggen en Væbtsamling Jagt.
 trofæer, Solovejstænde og engelske
 Heste- og Væddeløbsbilleder
 I Baggr. en Floyd's med fortrukne
 Portiener

Pigen kommer ind med et Brev som hun læser paa Skridbrættet.
 Skridbræt
 Amy

Amy staaer lænet mod Bordet med et
 Brev; Haanden - det er uåbnet -
 Man kan se at det formodede Ind-
 hold interessereer hende levende. Hendes
 Ansigt har et bestemt Udtryk.
 Hun vander og drejer Brevet flere Gan-
 ge, sætter det for sig op mod et Billede
 paa Skridbrættet og gaar hen mod
 Døren bag om Bordet for at lufte et
 Vindue (Hendes Ansigt har udtrykt
 i det hun rækker Brevet, at hun hørte
 en Lyd udenfor) I det hun gaar forbi

netter
 pa
 hendes
 hender
 klar
 ved
 den
 Revs
 løv
 hun
 vil
 befri
 sig
 fra

Væbtsamlingen, falder en littet
~~net for en stund, set skud gaar og ved~~
~~Faldet med Gæret Amy flyver skremlt~~
 tilbage; Vindues-Witchen, et halvt
 sanseløs, kan ikke sone, da Pigen
 kommer skyndende ind ad Døren.
 Pigen smigter indtrykker det uforsaa-
 elige ved Situationen. Hun ser
 med et hurtigt Blik at Brevet er
 stillet op ad Billedet.

Et Sekund efter kommer v. Teyn
 iltsomt ind ad samme Dør - Han
 er i daglig Ridedragt har Pite. Haanden
 Han ser Amy falder betvivlet over
 og spørger opbudret Pigen, hvad der
 er sket

halvt
 sanseløs

undersøger Amy's Haand der er vant of kvinde

medens han lader hende til Amy og lader hende se i Forgrunden Pigen peger paa Revolveren, der ligger paa Gulvet, og forklarer at hun kom ind ad Døren og fandt Pigen derhenne v. Tegn indspringer hende hastigt videre. Hun peger paa Brevet der blev bragt ind til hende, kort efter hørte hun Skuddet

graden
nerve

v. Tegn ønsker hurtigt at Pigen for at standse hendes Dodstræng peger paa Amy og betyder at ringe efter Lægen og kender ved Amy, der stadig er bevidst. Hun forsøger med Hæst at kalde hende til Brevet ned. Herop, da Pigen alligevel kommer ind (Hun rækker heftigt h. Tegn paa, at der er ringet) Begge Tømmers ~~er ved~~ Amy, Pigen ruller en Stol Lænestol frem osv.

eiendommeligt ved hentes Nerve grad

Skabs efter kommer Brev tilende ind. Det gøres et overkastet Ryk: kam, da hun ser Amy. v. Tegn forklarer hurtigt skændet af Pigen, hvad der er sket. Medens Bart undersøger Amy, gæser v. Tegn hen og tager Revolveren op. Bart viser paa Amy og ryster paa Hovedet, paa hende er intet Skud at se.

fra Mel Phalene

I Mellemtiden, har v. Tegn kastet støvket Brevet til sig, efter hastigt at have set Godekshjerten. Merventes ansigt Amy, der nu er ved at komme til Besættelse og sidder højt op støttet til Barts Arm. Ellan kan se hvide modlysninger Følger, der kæmper i kam, ved at buldrer dem Kvinde i sine Arme.

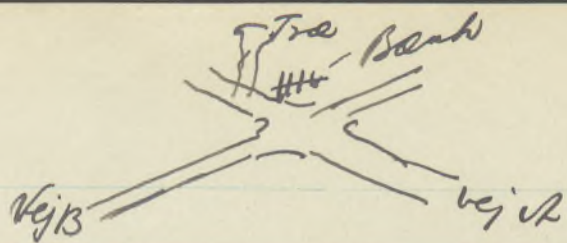
v. Teyn stam foran med
 Revolution i Tyskland, og det
 mycendelig vagnen, skriger hien,
 da hien ser Vaabnet. Vælt med
 hende, spørge v. Teyn ivrigt og
 peger med Højsæt ved Vinduet;
 men Bønt virker velt og afværende
 til ham, sa en alvorlig Grad "Ny-
 ste Any: Legerne"

Diger og Bønt ledte hende ind i
 Sideværelset, og idet hien gik ind
 træffer hentes Blid v. Teyn, der, iden
 i Gyltighed at tænke paa hende,
 har brudt Bønt, men pludselig
 skamper skrammer det skrummer,
 og stikker det: Lommen og saa
 alle efter dem ind. Sideværelset

*Alle Reguleringsreguleringer af
 Løkket og Løst paa dyg*

8 Dage
Senere

23)

Skovene, Korsvej

Any kommer ridende fra høje ad vej
 Et løst og en Ridekunst,
 Hendes smil er alvorligt.
 Hun spjæder i alle sine Ryt Retninger
 og giver Ridekunsten et Tegn til at
 hjælpe hendes Paddel og betyde
 ham at han må trække Hestene
 bort videre ad vej A mod venstre
 Hun vil være ene!

Ved Korsvejen stand en Bank
 næsten gæst indsa liden grønne
 Hun går ind under træet spænde
 de og lytende til alle sider
 Alle hendes sanser er spændt.
 Hun ventet noget eller nogen
 Hun smil er usforanderligt
 sørgfuld.

Hestene i Baggænderne fra vej

B.
Any ^{gaar} ~~går~~ ind. Thyggem af træ

En Rytter og en Rytteriske kommer
 til hende oppe paa vej B
 Rytteren er v Tegn, Damen er en
udprøvet Cirkarbygger Mlle Thaline
 Lige for v Tegn naar Billedets
 Forgrund, ser kantsig et par
 gang om, rider saa tæt ind
 på Damens og trykker et ødt fuldt
 Kys i hendes Nakke
 Any er kommen en Smule fra
 Træet, hun er herunderende og
 gæstgærlig, har lyst til at springe
 frem.

Rytteren har spjædet lidt sin
Pute svippe fra smil til af v.

Tegne. Begge slaver med en latter
Mestend om i Trav- og en Grob!
Amy sidde sammensunket og
hulken paa Benken.

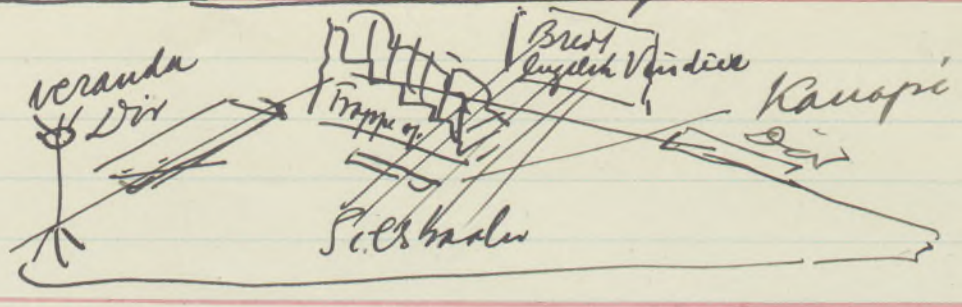
Hun tager sig sammen, trøster
sig paa Vejen, giver et Støt i en
Fløjte

Et Publikum efter Løstuden Ridskue-
ten kom fra Vej af, hjælpe Amy
til Hest. Amy var smuktet med
Hvis for Ansiget, og i Thyseme Fast
gaa det hjemm til Vej af Thijw

Nogle Haandede scene Ca 1 Time efter
Hal hos v. Teyn

24

Bude Lyttbar falder over scenen
 fra vinduet i Baggrunden.
 Udendør høres et Automobil
 gennem Hal'en kommer en pige
 løbende og åbner døren for Amy
 Med en ildet Haand bevægelser af
 skæbne Amy siger, denne gaar Føven-
 de og forbruset ved at se den Uffekt,
 som Amy er i

Amy sætter sig paa en Korrapi.
 Trækker nervøst sine Klædtes
 gennem Haanden.

Hendes Blik stirrer tomme lige ind,
 hun ser intet, Amy's er stivnet
 i et forprement Udtryk.

Hun farer sammen!
 Herhelt høres udenfor!

Et Gyldt efter gaar Døren op, og
 v. Teyn kommer hastigt ind.

Han skuder ved Lydet af Amy.

Hans Blik undersøger hendei spørgende Øine
 Han gaar frem for at gribe hendes Haand,
 men lader sin Haand synke ved
 Lydet af hendes Vilje mod ham.

Han trækker paa Skulderen
 siger han og bruger Uniformshuen
 paa Klæde Stativet

Han vender sig med Ryknet Pand
 og vordt spørgende Øine.

Replik
 Kvinde
 Læner

Replik
 Hvad skal dette

betyde Amy.

Amy har reyst sig, hendes Blik tøjer
 stadig bekæmt og vordt mod hans Øine

og him pege med sin Rødepeste
borl; Retning mod Skoven
v. Teyn trækker efter kaulejt
paa Skulderen

Replik sig
Kysst?
Am pege paa sin Nakke og

v. Teyn Aare; Panden sølmed,
han arbejder sig op i en Ordstrøm
glider over i Kartigheder.
Am Ansigt udtrykker Vrede Væmmelse
og Foragt

Replik
Spidmerier

Lashed sig v. Teyn bl. Slut
Am staa nogle Skridt fra ham,
med Armene krydret over Bysten.

Replik
Jeg giftede mig
altid med en

Flyve!
v. Teyn flyver halvt vauvklig i et
Spring mod hende og lade sin Røde-
peste falde i et Slag mod hendes
Ansigt.

Am græber sig med et Skrig mod
Ansigt, hvor en blodrød Storte
stak strækker sig tværtover
Hendes skinnende Gjens har vel Vre-
dens Spas, men der er en en
verdiz, dybt bedrøvet Stolthed; det
anklagende Blik, hun sendte v. Teyn -
sa faldt him betviemt om.

v. Teyn slæbte til, rivede hendes
Hår ned om Ansigt og bænd hende
ad en Livetis ind et Livværelse.

Naste Dag

19

25

Udenfor v. Teyns Villa

Et Automobil holder for Døren
en Manden Baggene bærer ind,
og lidt efter kommer Amy ledsaget
af sin Fader - hvem er tæt til-
sluttet. Straks efter kører Auto'en

Nu træder v. Teyn ind, han er i
Spadvedragt.

Han ser sig om til begge sider
smilende overlegent, vinker af et
Automobil, og kører bort i mod-
sat Retning. til

26

Officers Kammeret

v. Teyn træder ind i Veststuen,
en Tjener rækker ham fortællig
Post som henligger til ham

v. Teyn går op ad Trappen til

27

Rygsækket

v. Teyn kaster sig i en Stol,
bryder sin Post
for nogle ligegyldige Breve,
som er fra M^r P.

Så det da jeg har været et Trip til
Malmo som gik med mig ved Fargen i Af-
ten osv.

v. Teyns Ansigt klarer op i Smil (gennem Brevet)

laser Resten af Posten, vil rejse sig og gå

en Officers Kammerat kommer henlyst ind

Det var godt jeg,
 traf dig Willy.
 Du skal give mig
 en Vennetjeneste -
 Jeg har en Opremselt
 for i Aften, laan mig
 2000 Kroner. Jeg skrev
 til den gamle endnu i Dag

Bevægelse har sat sig ned. v. Teyn
 parlamentær et publikum med
 ham.

St. Du, siger Kommunikation
 Du har jo en
 Guldflugt, min Drog

v. Teyn smilede bittert, Tager sin
 Tegnedy fra og rækker Vennens
 Pensel fra en Korthusning,
 begge rejser sig og gaar.

Tamara Aften

Malinofærgens Leje

28) Inkelts Venkude. v. Teyn kommer. Hatten
 dybt i Panden, Kraven oppo
 spejder efter Færgen

Færgen kommer.

Oppi paa Broen ses Mrd. Prd i en Klynge
 Kirkefolk. Hver hilser det ved til
 v. Teyn ved hendes Side staa en Mand.
 af udpræget Artist Type.

Folk gaar i Land. v. Teyn har trukket
 sig i Baggr.

Mrd. Prd kommer i Land, spejder til alle sider

gaar hen til v. Teyn. lige efter
hende følger Artisten da hun naar
overfor v. T og vil række ham Haan-
den træder Artisten frem, river hende
til Side og stiller sig trænde foran
v. Teyn.

M^{rs} kn rasbt at Antonio er gaaet ind
i Vognen og kalder paa v. Teyn, Arti-
sten giver ham et Puf for Brøstet spring-
er selv ind i Asstøet og befales Chau-
færens at køre til.

v. Teyn staa bekendtgørende ved
den flaae Rolle, han har spillet,

Naar ^{paa} en anden Vogn, stiger ind,
kører til Officers Carinoet

29

~~hvor han staa~~ hvor han staa
kastet sig ind i et Spilleparti
taber alle Kontant
spiller paa Oresord.
drikker meget

Vennen, der laante Pengene af ham
kommer ind, fortaar Situationen,
vil afværge at han spiller mere,
At er haabløst en Djævel har be-
sat v. Teyn, da Vennen indbærgende
og haandfast vil trække ham fra Spil-
lebordet, vender v. Teyn sig og slaaer
ham i Ansigtet.

Bestyrelse, alle frem paa Scenen fra
begge Sider slutter man Kredse om de
to Officerer.

Vennen tryder Kredsen træder hen til v.
Teyn rækker ham med rolig Bæstemtheds
Haauden betyde Tausheds overfor de
andre, man ser til Døren om nogen

Duel går vel ictu an?

Tjener
Hjertelig har overværet Optin'et

Udroning alle love Tænket. gaar

med Antagelse af v. Tegn, der sidder
ene tilbage og går op med sit Liv

Maaud
En Dag efter

20.

30/

Parken ved Rimini's Landsted

Arr. af Kærvenøbler i Forgrunden.
Den Hvilestol sidder Amy med
Haanden i hendes Kinder
Bog kunde se Udtykt til en vifte-
formet Opgang til Hovedbygning-
gen.

Amy grebes efter en Bog, lader
den dog straks falde og sidder ~~id~~
igen i den samme lidt sløre Ofte-
fanketomhed. Lidt efter tager hien
et Lommeur frem og betragter
sit Ansigt, et Par Tænder glider over
hendes Kinder, hun tørrer dem hurtigt
af.

J. Fra Baggrunden ser man Rimini
hurtigt komme ilende ned ad Trap-
pen. Han går frem i Retning
mod Amy, som ikke bemærker
hans Komme. Faderen står ved
Siden af hende og ryster paa Hove-
det ved Lynet af hendes Tænder
i Haanden holder han et Telegram.

Replik

Amy rjn han blod og dæmpet -
Amy vender sig, ser Telegrammet,
og ryster paa Hovedet
Rimini går bag om Amys Stol.

Replik og siger

Kære lille Amy hør nu en
gang. Du må tage en Be-
slutning, for dette Barn - ja, det var ret

TELEGRAM. Amy tager Telegrammet og læser.

Om Amy v. Teup. Friedheim
Kan ikke uholde det. Fryer som paa Bæne.
Kommer selv. Kører mig. Glem 'Telgis'
Du kan ikke sone
Willy

Replik
Naa! Naa! Naa! Naa! Naa!
Vi maa jo uden om det

Am rækker Faderen Telegraamt,
hender Aarsyt et stort Spørgsmaal
og en Antydning af et Smil
skun paa Ordene:

Telegram. Du kan ikke sarnes!

Rimmin stygner blød om Amy Haand

Replik og overtalel:
Du vil dog forrige Amy.

Et Auto-Horn høres ty: Parken,
og fra Mørket efter kommer
v. Tegn ilent ind gennem Parken.
Rimmin går ham i Møde, og oppo
for Trappen kommer. Fra Rimmin
langsomt støttet til en Stole.
v. Tegn står raadløs sammen med
Rimmin, da paa mod Amy og giver
ham et let Tryk paa
Rimmin gaa sin Tone i Møde, og begge
de gamle sporene i Baggrunden. Deri
Mørket og Gættis følger Spillet i For-
grunden
v. Tegn nærmer sig meget langsomt
til Amy
En Indledning mangler ham.
Det giver et Chok, ham, da Amy
rask vender sig og demonstrativt
spørger:

Replik
Du vil - ?

v. Tegn forlyder ikke Effecten ved et
Knæfald, og en rivende Ordstrøm

Replik
Du, der eneste dylyste
Vivende paa Jorden
Overtalel paa Overtalel

Amg vakler i sin Beslutning,
v. Teyn flyver op og kerriger
hende veldt til sig
At Amg Modstand kerriser i dette
Favntag.

Replik
Rinnin og Fome kommen fra Bog-
grunden. Rinnin antiker glad og
siger
Ja Børn det var vær dyt
det bedste

Fom Rinnin gav hen til Amg,
dette er Modden der foler for til.
Barn og fortæn kerriser
Folled. Men hen ikke tilst fra
v. Teyn, og staa en med Amg
Hænd i sin og sig dyt alvorligt
til v. Teyn.

Replik
Men er vor kerriser og hen kerriser
Amg. Dy hende en igen, men værd
om hende og gir ikke os gamle men
Sog fy kan ikke tale mere end
dette

Amg antiker kerriser Modden og
Tegn v. Teyn Arer. Alle gear med
Boggrunden.

Vet Stalden
pa Væddeløbetanen
Sommerdag

v. Teyn stann i en Kreds af Officerer,
 der undersøger hans Hæst, som
 holder af en Staldkraft

Latter og Spøg kendes mellem
 Gruppen

Bemærkning over Dyret, der er
 meget sprædt og nervøs.

En Vogn kommer ind i Begrebet -
 den, og v. Teyn den til og hjælper
 Army og Rimmis ind

Officererne omringede Parret <sup>Rimmis
gaar bort</sup>
 Army rykker misbilligende på Hovedet
 at Hæsten, der er meget urolig.

Repl. 20

Karl siger v. Teyn og peger på en
 Navneplade på Brængelen.

Dyret hedder jo Army

Jeg er saa sikker som nogen.

Army tager en Row fra sit Ballo og
 medens Herrerne beroliger Dyret
 fæster han den om Maanden Hovedstøt
 Begynder og Hyldeing Real fra Herrerne,
 v. Teyn lyder sin Hæstens Armer
 og firer hende mod

Sadleplassen

Rimmis og Friid stann i samtale med
 et Par Herrer da Army kommer med
 sin Mand arm. Hilsener

Army peger mod sit Ballo og fortæller,
 at Hæsten blev hendes Varn og
 hendes Row

Rimmis klapper v. Teyn på Skulde-
 ren og inder til Lykke

v. Teyn gear med en minste

Hilsen. Army rækker et Øjeblik. —

Replik
 Men havde Lyst til at løbe efter
 ham og holde ham tilbage
 Amy tegn Rime
 om begyndelse
 et Løb

Løbet følger, men Amy er det best,
 hun glæder; Faderen agter
 med et Løb er om

Kongens Orøp

Løbet er afsluttet og det bedste
 man promenerer og tilføjer til høje
 og vandre

Dagens Ration er Dame; op-
 stillet Fantastiske viden sig,
 og vateren Optigt.

Du melder Start på Løbet om.

Kongens Orøp

Amy giver sin Modvilighed

Replik og tegn
 An jeg vil ikke,
 men er angstelig
 ved det Dyr.

God det Løb var
 forbi

Manden viser tegn på at Løbet
 er begyndt og følger det Bæren rundt.
 Du opskraver Bevægelse!

Amy rækker og giver sin Får; Arne,
 en blød er trykret; Svært ind for
 dem

Man trænger på for alle sider
 Manden skilles af to Sammen
 som kommer løbende med en Bære
 Amy står og ser uventet stier -
 rende frem for sig

Manden skilles efter og man
 kommer med v. tegn på en
 Bære.

Han ligner manipulierende i betæn-
 diget, men livlo's

Amy kaster sig over Bæren

Rimur søger at holde hendes
tilbage.

Publikums opmærksomhed
er delt mellem Ulyskens lit-
faldet og Løbet, der forfatter
Amy ligger hulkende ved Baaren
og kaster sig i Tegns Haand
og Sygbilen kommer!

Baaren løfter ind!

Bilen bølger rasende Fart!

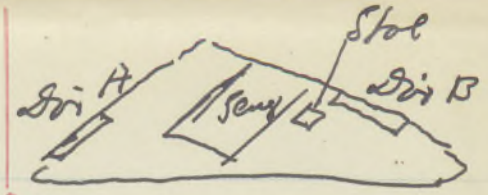
En Skulptur kommer inde fra
Baaren med Hestens Hovedstyg,
hvori Rosen endnu sidder

Rimur standser ham og spørger
om det er fra Hesten "Amy".

Karlen peger på Rosentornene
og på sin Hals, og fortæller at
Hesten er bleven vild ved et
Tornestik

Amy græder.

3 Dage senere

Sygeplejerske hos v. Teyn

33

v. Teyn ligger ubevægelig med åbne Øjne. Blikket er fast og glasagtigt.

Stray sidder ved hans Lige
 Hun er forgræmmet sygeplejerske;
 som aldrig (af mange) på Livet
 Dør A går op. Sygeplejersken og
 Burt Osborne kommer ind,
 Han hilser først på Stray, og behøver
 Sygeplejersken at tage hendes Plads
 Stray rykker på Hovedet!
 Burt har tagt v. Teyns Hånd
 og ser ham i Øjnene
 Stray har rejst sig og spørger

Replik

Ohig mig,
hvad de

menet Burt rykker på Hovedet

det er mig

umuligt han ser på sig selv - man hører
at Auto idenfri.

Burt går et Nite, og behøver Sygeplejersken
 at gå ind; de kommer straks efter ind fulgt af 2 andre Pro-
 fessorer, der hilser alvorligt på Stray
 Burt beder Stray om at lade dem
 være ene, og forer hende lidt, men
 bekendt med Dør B - ind til Hætte-
 værelset og vil give hende videre, men
 hun behøver bekendt Burt, at vil hende
 vente, hun støtter sig på en Stol
 ligesindesfr Døren.

Hætte-
værelset

her vil hende

34

Burt trækker på Skulderen og går igen
 ud ad Døren, hans Blik skifter
 uvilkaarligt Væbentandingen.

Han har manglet Kraft til at
brænde sin Vilje overfor denne
Kvinde. Han betynder hende for
han gaa ind, at var stille og afven-
tende

Amg sidde sin ene her paa Stolen
indenfor Døren

Hun er en eneste ansaet Lyttende.

Himns vogter paa hun en Lyd,
paa Stemmerne derinde, men
mere end en Gang rejser hun sig -
og synker tilbage i Stolen

Flere Gange synker hun hen i Grand
Hendes Ansigt gennemløbet
en Skala af Følelser (Udtryk)

Frygt, Haast, Hovhed og Fortvivlelse
Døren gaa meget meget langsomt op
og de tre Herrer kommer alvorligt
og stille ind

Amg styrter ^{hen} med et fortvivlet
Blik mod Syneparelet og spørger
med Ulynd Gestus og Gjør
de tre Herrer i Blotke mødes, de
indsiger hende

Himn griber krampagtigt om
Barts Maand og siger krampagtigt

Replik
Dø-han, dø-han??

Replik Alle 3 rykker alvorligt paa Hovedet.
Jamen, hvad da?

Man tørre!

Amg trykter Burt om et Haar
Det koste ham en Kamp at føle
denne Kvinde i sin Værelse, deuden
vil han nødvendigvis sige Resultatet

Amg synker, trækker sig tilbage og hælper
paa hule hendes Legeme skælder deinde,
Burt vender sig til Professorerne, der
sænke og med et N. K. tager Afsked

Pludselig springer Amy op og vil
ind i Sagsvarelsen. Børst sig selv
Replikto hendes Døren!

Rolig siges kan.
Vær Rolig Frie
Dere Mand trænge
at Dere Ro.
Han bliver lav

Amy har højet Hovedet og står et Øjeblik
Fuld af Tænder, saa Frykkelig Bort
varmt og endeligt hendes Mand og
hvor går længslen ind i Sagsvarelsen

35

4 Day senere
Bygevaerdelset
Aften

Arny sidder ved v. Teyns Lejs end
Armen iunder hans Hoved, han
ser hendes Lige i Sjene, og hans Læbes
bevæge sig stadig med en han hvitke

Replik
Hyld mig
Hyld mig

Arny stryger ham over Panden og
by hans Pude ryster him sorgfuldt
paa Hovedet

v. Teyn bevæger den høje Haand
og kalder paa hendes
Fingrene bevæge sig krampestift
Han leder om en Pude iunder Ar-
men.

Hans Tale er lallende paa him
man lytte ved hans Ord
hans Pærefinger peges mod Tæn-
dinger og hans Øjne rulle vildt

Replik
i Retning ad Døren mod Herrevaerdelset
Nj: Nj! Skrigu him. Røddel

Replik
Hans Bevægelser med Fingrene og
hans Blotke ere stadig det samme
Hyld mig!
Hyld mig.

Hendes Øjne istrykter Røddel, him
ligger om mænen et stykke Billed
bort. og haenderne rører sig paa him
for og til ham

Replik
Hans hænder sig paa Kna og peges
op ad.
Hyld mig!
Hyld mig.

Hans Ord og hans Blotke næsten kram-
tiserer hendes. Væden sørganger-
lyst gear him bylende mod

Døren til Sovoværelset
 hans Blot følger hans bedende
 og lydende

36

Herrreværelset

Pigen står sammen med Oppasseren
 ved Skrivebordet, hun tager Cigaren
 og en Cigarkasse og giver ham disse;
 I det samme hører de en lyd ved
 Døren indtil Sovoværelset, og begge
 skynder sig Portieren og ser med
 Rædsel på Amy der automatisk
 med Blotket vendt ind mod v. Tegns
 kommer ind.

Nu går hun med Vabentam-
 lingen

Replik Står i kængens mørket.

hjælp mig!

hjælp mig! lyden det indbefind

Hånden strækker frem og Hænderne
 trækkes tilbage

Endelig tager hun Revolveren, og
 en gyser går gennem hendes
 automatisk går hun med Døren
 og forsvinder.

Oppasseren og Pigen kommer sky frem
 by Portieren.

Den Amy er en uendende Fortælling.

Replik Se, Pigen viser Tegn til Amy

Se du det

Står hun og peger med Vabentam-
 lingen.

Sygevarsel

Amg træder ind.
v. Teyni Gine hangen ved den Dør,
hvorfra hun skal komme
Blikket leder mig efter hendes
Hænder
Hans Gine bliver i naturligt
større

Replik
Befrøctiens glæde lyser af dem
Amg står i Stræk midt i Værelset
hjælp mig
hjælp mig.

Amg står som en Støtte, stiv, stem
granuløs frygt som om det, han
beder hende om

Da raager hendes Boller Vilje,
hvor kvaler ved hans Side -
tigger og beder
Hans Gine er him ved Revolveren,
som hun har lagt på Sengeløbet.
Hun trykker mig et langt Kys på
hans Pand og hans Mund,
fjelder sine Hænder om hans hjerne
og beder mig Gine sende opad,
drunder Tårer strømmer fra hendes
Gine

33
Saa tages hans Revolveren lægger den
i hans højre Haand, lægger hans Pege-
finger på Aftrækkeren
Længsomt går han mod Døren,
du stander him.

Replik
Farvel Willy

Døren fjelder i efter hendes

37

Siderarebet

Ang slaa ut en ful Dörel,
 der er Røddel i hendes Ansigt,
 him vil vist igen, men kan ikke
 røre en Fot.

Him holder for begge sine Øren.

Skuddet faldt!

Ang rører Døren op og styrter
 ind i Sovrearebet.

38

Sygearebet

En Kræftdamp bølge -
 fra Herrearebet kommer Opastum
 og Pigen styrter.

fra den anden Side Sygeplejersken
 Ang ligger hülkende på Værelse
 vil sege

Sygeplejersken vender strak om
 og vil ind Døren, da hun har
 overskiet Situationen; men
 møder lige i Døren Pust Osborne,
 der drømt styrter til Sege
 og fortryllet slaa Hænderne
 sammen, da han ser
 Ang ved siden af Liget

Peterson

Körner

Blumenhandeler

Körner

Slutnings Perennier
til

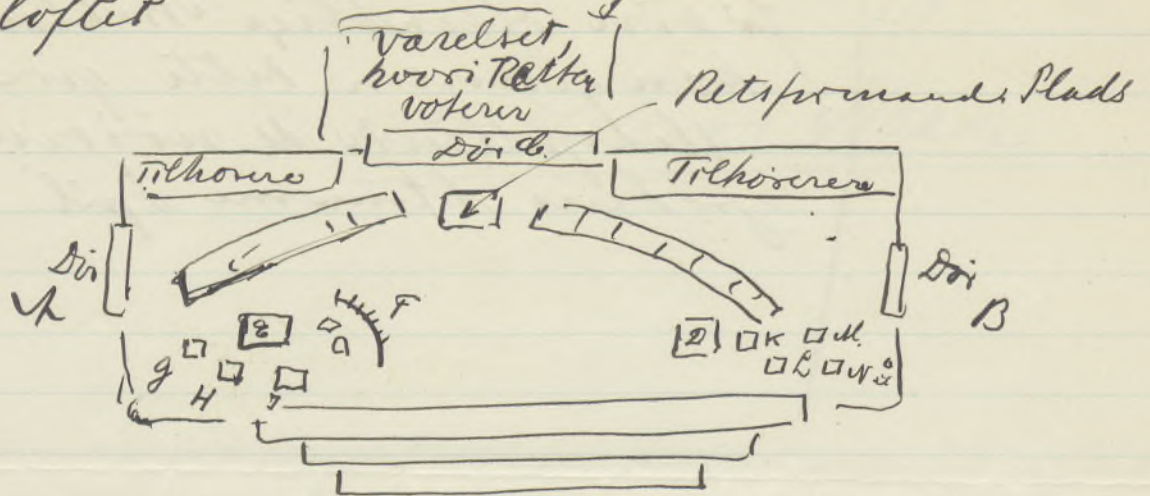
" Af Østskovs Naade "

Rettsalen

Retten med Birddere. Aktor (Den offentlige Anklage) Defensor.
Rummet er dybt, altsammen, skåret
høj loftet

Indgangs-
Portalen ved
N. Pol og
Saabn
Ran
bruges

En Retsbetjent lagde Papirer og Bøger til de tilhørerpladserne fyldte efterhaanden (kommande fra A og B) noget efter toge Birdderne Plads (kommande fra Dir C) Den offentlige Anklage fra Dir B til sin Plads D
(Den offentlige Anklage er en skarptkoarsen følelsesløs Type med meget opdampende Bevægelser)

Retsformanden Dr. jur Osborne kom over fra C og indtog sin Plads og betydede Tjeneren at Anklagen fores ind.

~~Stary~~ Stary kom over fra Dir A til sin Plads. Fledsagt af Defensor (E) sin Fader (H) sin Moder (G) og Børn (I).

Den offentlige Anklage giver et Vents ud og D. Tegni Oppasser, Tjenerstjerne, Psykologer og de gamle Professorer fores til Pladserne (K, L, M, N, O.)

Med et Bæks mod Retten rejste den off Anklage sig og begynde sin Udvikling og Fremstilling af Sagen. Hans Bevægelser ere knappelig malende under Fredsagt, hans Gestus og Mimik udtrykker under Aktionen Hævnadelen mod Anklagen, Vidnerne, tilhøve og tilværelse og mod Retsforranderne.

Arns Spil i den d. off. Anklagen Udredning
af Sagen er saare grovteude
Hans udtrykte Reddelse, Afkynd og Haard-
losheden ved at faa sit Liv frevlet op
af denne foeltesløse liggyldige Mand, der
selvbehaeftig nyde sit oratoriske Mester-
skabske.

Rettsformandens Spil er ogsaa grovteude,
hans Stilling trykte hans; hans Stil-
ling i Sagen har jo to Facer.

Bort som sidde var Arns og Defensor ~~hans~~
der. er en meget fin og sympatisk Skikkelise
(Lieberman) borte i flere Gange mod Arns og
en Gang grov Defensor ~~mod~~ Arns i sin
Tid. gamle Herr og Fru Rimm er en
haablos Fortvivlede og flere Gange troste
Bort den og viser mod Defensor, at de
lygde Hjælpen.

Arns Blik er flere Gange saa ~~hans~~ kummer-
ligt betende rettet mod Forældene at disse
trykte hen i Graad, selv Bort kan næppe
holde sin Bevægelse i Tomme

Den off. Anklagen har sluttet Aktionen og
Rettsformanden betyde ham at Vidnerne
gerne maade afhøres

Opassen og Pigen forespurg og den off. Ankla-
ge indspurg den saamtidig med at han viser
den Revolveren

Kron
vidner
ne
Med mange samstemmende Vits og Bevægel-
se mod Arns betyde de at de har set
Fruen med den, og at de tror at Fruen had
spurt med den. Den off. Anklagen betyde
den som Sagens Kronvidner, og med en Op-
stilling af den to Personer søge han at
demonstrere sin Opfattelse af Mordet
dermed afhøres Sympliciteten og de to andre
Professoren, dens Vidnerbetjere er koste og
inden nogen væsentlig Interesse

Angs Gjern har flere gange flammende
været rettel mod den off. Akth. under Vid-
neafhøringen, og flere gange har Defensor og
Bort blot ved alle holdt hende tilbage,
naar hæn heftigt har rejst sig for at protestere.
Nu betyde Retsformanden efter en kort
Samtale med de Bortden i Retten at
Defensor har ordet og deene træde i
Skranken. ~~Her~~

Man beder først gamle Rønnen afgive en
Forklaring i Retten, men Rønnen, den er
bleven tydeligt aldet og srag, kom røpp
for at det over sine Læber.

Defensor opgiver med et sigende Blik til
Ang disse Vidner, og med nogle Ord hævde
at Retsformanden beder hæn Bort om
at træde i Skranken

Borts Vidnerbort er et flammende Forraaf.
Ang, Ømhed og Kærlighed lyse ind af hæn Gjern
at Mandens Skyld pille af hæn, det er saa
tydeligt at mærke hvor stor hæn Sympati er,
at Ang med et iadten lykkeligt Udstyrt bøj-
er sig Hoved. Retsformanden har næsten
rejt sig fra sit Sæde, man ser Fortærelsen
hos hæn, heller ikke hæn havde ariet hvil-
ken Lidenstkaat Bort gænte paa. De gamle
Rønnen ligesom vaaqner op i et nyt Haab,
og Defensor aander glad op, dette Vidnerbort
fra Løgen var Punktet hæn gaar ind fra
i sit Fordrag; thi en taqer hæn ordet
medens Akter misforropt pudes sine
Loqnetle og konfererer med Akterne
Defensor er begyndt paa sin Tale bryder
pludselig af og hentes Ang frem midt paa
Scenen efter med en Hovedbevægelse mod Rets-
formanden at hæn indhentet deene Filla del
Ang staa røgt, næsten fildesløs for den
verden, næsten uden at vide hvor hæn er
hendes Far har rejst sig og trætte træder frem
og støttet mod hæn taler hæn mod Retten

mod Apter og Defensor mod Vidnes mod
alle - him taler Kærlighedens og Omvæn-
hedens Sag, den menneskelige Lov "Lader os
hjælpe hverandre" giver him den skønneste
ste Forklaring i sit lille spil og med sine
gestus. Him græder efter Revolveren der
ligger foran den off. Anklager og der gaaer
et Gisp gennem alle, flere springer op,
men han har med en grotesk Bevæ-
gelse grebet den med begge Hænder, ~~stødt~~
strakt sine Arme mod Himlen og som
him talte til sin døde Mand, staaer him
der med sine Arme strakte mod en
anden Verden og kalder paa sit Vidne

Salen er en aandeløs Støvren, som om alle
var set med den skønne Kvinde, der
taler sit Hjertes menneskelige Rets. Sag
pludselig synker him fæmmed og Burt
der frem og græder heude i sine Arme

Den offentlige Anklager springer op og for-
langer Ordet, men Retsformanden be-
tyder ham at

~~at~~ Retteværdigheden ender ydselig Præ-
missen

Gennem Baggr. Døren trækker Formanden og
Bortidderne sig tilbage.

Anger vagnen af Bevindningen, heudes
Værner ere alle bøiede over heude, da
gaaer Døren. Baggrunden op. Retteværdigheden end-
tager sin Plads. Alle har i Følelse af Spi-
blikkets Højhelighed rejst sig op.

Da rejser Formanden sig op og indtaler med
en edel gestus mod Ang

Frikendt!

Gode Lykønskninger, Optraad af Tilvisere
og Retteværdigheden til sidst staaer him Ang, Rum
og sine samme Defensor og Burt. Forgrunden

Amg byrur sin Far og Mor og Aaen
gaa^{de} mellem Defensoren og Burt hien
giver hoo af deen en Haand og Takke
mellem Graad og Smil deen begge.

Burt byder hende Arme og fiod hende
id

40) Udover Jakkepaladset (gamle Raadhus)

En Auto kører frem Amg kommer ned ad
Trapperne ved Burt's arm hien stiger ind,
derefter hjælper hoo hoo og Tom Rimm ind
og vil lukke Døren, men Amg beder hoo at
Stige Plads, hoo stiger ind

Amg giver Burt en Bækket som hoo later
gaa videre til Chauffeur.

41) Autoen kører og stander ved en Blomster-
Handel.

Amg betyde de andre at vente, stiger ind
gaa ind i Blomsterhandelen, kommer ind
med en mægtig Buket Rose: Haanden og
en lille Buket Forglemmejer ved Ballet.
Hien ind i Vognen efter at hoo giver Chau-
feuren en Døde.

42) Kørsel til Kirkegaard.

Amg er ind under Bolest fra Foraldrene.

43) Viser hende gaa ere med Buketten i Haanden
ad en lang Gang, hien stander ved en Grav,
hoo der står en Monument med et bøjst
Hestehoved: ~~Bronze~~ Bronze over Hestens Hals
er lagt en Rose Hestens Blod er brøstet.

Amg faste sine Levede Rose om Hestehovedet

Mellem
Dor
og
Liv
maa hoo se hien beder en lille Bøn, Taarer
perler i hendes Øjne, hien gaa da ind fra
Graven gaa ind med ad Gangen, slat og
smilet vendt mod Grav Monumentet, ad
Gangen kommer Burt ilende, pludselig hooer
Amg hoo og næsten falder i hoo's Arme. Hoo spiser

Nu er
Roverne
glemt
Ryktet frem fra hendes Armt, hien giver hoo
sine Forglemmejer med et stort Smil byrur hien
hoo og ad Gangen gaa sin tolykkelige Alesesker, der
vandt Livet og Lykken

Scene: v. Teyns Paaklæmningsvarelse

Morgen Sol,

v. Teyn kommer ind fra Badeværelset, hastigt
til Vinduet smækker begge Vinduer op. ~~Anden~~
Aander i dybe, stunde Drag den friske Morgen-
luft ind.

Gaar tilbage, tager sine Haandvægte, Spring-
ringe med disse. Efter denne Motion gaar
han altså til Vinduet, ser ned, giver en Bæske
ned til Oppasseren. Vender Hovedet, ser Amy ~~pan~~ i
Karnap'en ved Sovværelset vinke smilende og
morgenfrisk, gaar tilbage tager en Bokschandske
paa, giver Bolden et par magtfulde Drunk.

Amy har lydt det lirket Dorn op og skitket smilen-
de Antagelse frem - him er i et Vidunder af en
Morgenkjole -

v. Teyn fortsætter med energiske et Haand Drunk
paa Bolden. Amy lister sig frem, napper den
anden Bokschandske, tager denne paa, og
med et bestemt Drunk planter him Haanden
i Nakken paa v. Teyn

Overrasket vender han sig, og et kort smil
forkommer hans Antagelse

Amy er trostfærdig og latter og retirerer da
v. Teyn gir en Altsåke mod hende

De store Børn lege!

Rudelig græber v. Teyn hende i sine Arme

Be be siger Amy ihælnsk med en Antagelse
af faldende Haanden trods Bokschandsken -

godt, siger v. Teyn og koster sin Haandske,
og giver Haand, - Sted og Forsoning De kystes
og iler begge ind til Morgenkaffen

Middagstid

Formiddag Smilende Strandbred udenfor
v. Teyns Villa

Strandstole

Aug sidder med et Haandarbejde horteude i sit Skød, nu og da græder him til en Kitchent og ser i en bestemt Retning ud over Landet, ser gentagende Gang paa sit Uhr ved Armbåndet, saa ligesom træt, selvsagde at for tagere fat paa Haandarbejdet, atter synker det i Skødet, atter Kitchenten for Øjet. Endelig åpner him Langt inde en Motorbaad, der pludselig skydes mod Land, vinkter Kitchent, Haandarbejde vokter Strandkurven og vinker med mod Klæderne, med Langtid.

Baaden juler ind, v. Teyn i Lytt Dress vinker ogsaa, Ansigtet er et stort Lykkeligt Smil. Baaden svinger ind ved Molen. Aug gaar nærmere. Den Herre, der har ført Baaden hilser hjerteligt ind mod Aug.

v. Teyn springer. Land, bøjer sig frem Mod Herren; Baaden med Tak og Farvel, Baaden skyder fra, Aug og v. Teyn vinker begge og går langsomt Arm i Arm op mod Strandkurvene.

v. Teyn smiler da han ser alt ligge spredt deroppe, og samler op.

Aa ja, siger Aug med en siglende Skuldertrækning til, hvor jeg berede mig.

Begge sætter sig Vit a vis. v. Teyn tager en Uris op af Lommeven og løber den hastigt igennem naar til Annoncerne paa Bagsiden, hvor man bl. andet ser en stor Barnebozn.

Aug se her, skal vi købe den? siger han skalkagtigt.

Amy ser op, ser et Øjeblik alvorligt paa ham,
saa lojer him Hovedet og brøkk i Graad.

v. Teyn flyver op og tager hende i sine Arme,
men Amy skjul', - Amy gemmer sig Aarsigt bort.

I Baggrunden kommer v. Teyn gamle Røinin
fra Villæus han har Hat og Støv i Haanden,
forer Auden, og echaufferet.

Smiler da han ser Gruppen, kommer nær-
mere, hører Amys Graad, men Børn skjul',
siger han

Bejge vender sig, og v. Teyn slipper Amy
og rekker Svigerfaderens Haanden

Røinin følger paa Amy -

{ At lige v. Teyn det er særmandt kün dettes
ri'onsked
han siger paa Barnevognen i Bladet.

Et stort Smil lyser op i Røinins Ansigt.
han griber dem begge om Skuldrene og
medens han klapper Amy paa Ryggen
gaar han med hende op mod Villæus
v. Teyn griber Kikkerten, ser en Gang over
Vandet, og følger efter.

Formiddag

Officers Cabinoets Lovestue

En Officer sidder læsere, v. Teyn kommer ind, hilser.

Officeren kalder på v. Teyn og viser ham nogle Detaller paa en Kortslette i Bogen.

To andre Officerer kommer ind (Venner)

kalder v. Teyn hen til en Samtale, den ene trækker en Avis frem og viser v. Teyn en Notits

ell. ... horende ved Cirque Noo har ved en Ildbrand haft i Staldene haft det store Uheld at miste begge sine Prægtige Dyre for Allt er Tabet stort og føleligt, da disse Heste repræsenterede en ikke ringe Kapital. Forhaabentlig ser vi snart Forreuen i Manegen igen. Formaaende og velhavende Venner, forlyder det, vil ved en Indsamling skænke hende en ny Hest.

v. Teyn ser lidt misbilligende forbauset paa sine Officerskanmerater.

En Pusse, siger den ene til ham, med et ven- skabeligt Puf og kraber Opt sammen

Det passer og er synligt ikke v. Teyn at blive omindet om dette gamle Forhold, men begge s' Herrens Troendes paa, viser ham en Kiste over Bordet og med en trot modvillig Bevægelse tager v. Teyn sin Tegnebog frem og rækker dem en del Sedler

Den Officer, der hidtil har siddet med Bogen rejser sig og gaar hen mod Teyn i det samme han giver pengene. Hans Blik bliver spizere. Det arges v. Teyn, han giver ham Bladet og peger paa Notitsen, Off. læm hurtigt, smiler, prutker v. Teyn ved Hjertet, alle læ

modtager v. Teyn, der argeligt Tager Vaaben og
Kasket og gaaer med en Kold Hilsen.

Officererne staaer leende tilbage

Efter Katastrofen af Slaget og Armys Besættelse

Herrevaerdsset hos v. Teyn

v. Teyn kommer ind i civil Formiddags Dragt,
Hat og Stok, græder efter Potken paa Bordet
læber den hastigt igennem - 'Intet Brev fra
Amy!' - Han sætter sig lidt modfalden i sin
Stol, sidder længe og slaaer med sin Stok mod
sit Ben, hans Andagt ~~er~~ indtrykker Leds ved
det hele, saa rejser han sig, gaaer flere Gange
fram og tilbage, gaaer sluttelig ind i Dagligstuen,
hvor Gardinerne ere nedrullede.
Ruller et Gardin op, sætter sig sig grubleus
med Haanden under Kinned

"Hvor er her kommt i disse Stuer"

Der ligger et Binds Telegramblanketter paa
Armys Skrivebord.

Han græder en Pew, betænker sig lidt, skriver
saa det Telegram, som Amy modtager (se senere)
Rejser sig og vil ringe paa Pigen, da denne kom-
mer ind og melder et Besøg
v. Teyns Ansigt ~~er~~ bliver forbrødeligt, han
vil allerede bede Pigen afværges Besøget, da

Mlle kommer fejende, trækker Pigen ind,
og vil flyge v. Teyn om Halsen

{ Man jeg spørge, siger v. Teyn, hvad betyder dette? }

M^l: slår en Latta op og kaster sig i en Stol,
her sidder jeg, siger hendes Mine
Him er aggende, behager mig, vil vinde ham egen
v. Teyn er kold, utilnærmelig

M^l: gæster efter et Kabinetbillede af Amy, de
står paa Bordet
Him peger paa det, er det Din - -

hør
hør paa ikke fuldført, thi v. Teyn prøver
hendes Billede ind af Hænsen, anerkender
det paa gulvet, medens han samler det
op, fløjler him med en overmodig Latta
overmod Skrivebordet, ser Telegrammet,
(der ligger aabenlyst) Løser det lynsnart,
Når sådan, træder him og peger paa
det

v. Teyn går hende i Møde, Fagthend
får og brødet om Armeen, trækker hende
fort fra Amy Skrivebord, naar Ringegaffel-
kontakten med den anden Hæns. Oppasser-
ren kommer ind, og v. Teyn lader ham
kaste den modtræder, gestikulere og
høfligt skælde M^l: Ud

Oppasseren forstår ikke et Ord, men pæ-
rer Orde med et bredt Grin.

v. Teyn står ene tilbage. Han kaster et
Blik på Amy Billede, iler ud

Ned paa Gaden træder en Auto an
giver ham en lang Orde og får hans Wit
og Svad paa at han er indforstået.

Kørsel til Telegraf Stationen.

v. Teyn træder derefter i Vognen
paa Vej til Amy hos Forældrene.

Vardi Sønd

dette ma
taget i et meget
langsomt Tempo
af Skuespillerne -
fordi de faar det
den rørende For-
grunds til Bog quin-
deni my Lybhu.

Op den Fortsætningen

Spisestue hos v. Teyn

v. Teyn, Amy og begge de gamle Rinnis
har spist middag, og rejser sig
fra Bordet

Frø Rinnis lidt besværligt, Amy gaar over
mod sin Mor og får hende ~~ind i~~ Dag-
ligstuen ind på Verandaen

Havnen ligger nedenunder i blændende Sol
v. Teyn og Rinnis kommer ind, og Rinnis
viser, idet han sætter sig vis à vis Frø Rinnis,
gaa i dyderne, vi gamle bliver her oppe

v. Teyn tager Amy om Livet og gaar ned
ad Veranda Trappen.

De gamle sidder tilbage, de nikker et Par
Gange betydningfuldt til hinanden. Saa bliver

Rinnis sig frem og græber sin Kones Haand,

trykker den varmt og inderligt, saadan sidder
de længe med Blikket rettet ind mod
Havnen, hvor man tydeligt ser v. Teyn stadig
med Armes og Armer promenerer i en
glad og oprømt Samtale

M. 21-7-13

1. ~~T~~ Af Elshors Næde.
2. Hovedrollen for Betty Nansen

2. Kunstfilms No.

Frihavn	
Modt.	10/7
Afs.	19/7
Not.	

3. Personerne:

Jens ^(Willy) v. Teyn.	Adam Poulsen
Godtvej Rønne	Lainitzgen
Hans Kirsten	for Lainitzgen
Hans Datter Aug.	for Betty Nansen
En. Maline, Skoleoplysnings	for Christen Holte

4. Jens v. Teyn: ind Sovvarelses

5. Jens v. Teyn har fjernet sig fra sin Afdeling og har tabt Orienteringen.

6. Godtvej Rønne og Datteren Aug.

7. Tilfaldet arrangerer det første
Møde mellem Amy og v. Teyn.

8. - Lad denne Rose minde dem
om Deres Løfte om at komme
paa Kristines Bazar.

1 Maaned senere.

9. ~~Paa~~ Bazar.

10. - 100 Krouer til det smukke
Formaal for et Kys paa Deres
Naand!

Man tager Afsked efter Fester.

11. - Du kan rigtig nok tro, Noden,
at is har faaet mange Pung!

~~12.~~
13.

~~I Officersklubben. Fru. v. Teyen
nyder og som en lidenskabelig
spiller.~~

~~13.~~
(12.)

Hensynene i Bindingerne om
den første og den eneste.

~~14. En Afsand sendt.~~

II Afdeling.

15.
14.

- Gennem en kammer for at
antolde om King's Afsand!

15 - Mr. Juryformand Osborne!

16. Nogle Dage senere. En ringe
Formalitet bringes i Orden.

(?) - Er det en opgave at bære
gæld?
#17 - Jeg har tagt en tilstandslig
Fortællelse om min Gæld med!

#18 - En Juvinilitet er skam ikke
billig!

#19 i Hvedbrøddage.

#20 i Langselsfuld Venter.

#21 i Officersklubben.

#22 (Nuisnotits)

Skoterythensken, alle Platinen,
der sædvanlig blandt vore Officerer har
mange Nummer, har i disse Dage lidt
et frygteligt Tab, idet hele Bundes Sted,
bestående af 12 Nester, er indløst.

24.23 - Vil du ikke yde et Bidrag til

^{Din}
(din) gamle Veninde, ~~St~~ Skolestyrets Kom-

Malene, der har mistet alt ved en Birkensbrand!

25.24 (Brev)

Kære Hr. Junge!

Tak for Deres betydelige Bidrag. Jeg
vilde gerne bede om Tilladelse til per-
sontlig at takke Dem. Traf mig imor-
gen paa Eremitagen. Jeg er til Næst.

Deres hengivne

Dr. Phalme.

III. Afdeling.

26.25 Dagen efter.

27.26 - Jeg gæftede mig ogsaa med
en Skygge!

28. 27. Hjemme igen hos Forældrene.

~~29. 28. v. Teyn er igen indstillet af sin~~

~~gamle Liden skab.~~

29.

Noget Tid efter

~~hvor de havde været, de siger at gem-~~

~~inde den Kisten paa?~~

30.

~~Teyn bestemmer at følge Ven-~~

ners Raad om hellere at søge

at genvinde sin Kisten end at

forlænge i Fortvivlelsen.

31.

I det forløbte Hjem, hvor
hvor ^{genstand} ~~høved~~ fremkaldes sin-
Mindre
Dingen om den elskede Kisten.

32

(Mærk 34)

32.

- Alle Phalins fulde at

33.

Lad dem gå igen. Jeg vil ikke
tale med dem!

~~for dem i alle~~

33.34 (Telegram)

Für Amy v. Teyn.

Kann ikke indholde det. Kom-
mer selv. Rorer in. Glem. Teyn.
Zig kann ikke indvare dig.

Willy v. Teyn.

34.35 Faseringensiddag i de Tenses,
Thiem.

IV Aftaling

35.36 Den bydager. v. Teyn skal de.

Sej i Løbet om Kongens

Arupis.

37. Et færdigaaende Løb

3638. Starten.

37.39. 7 Færdigaaende Løb.

38. 40. Ved Sygehuset. Huset's Ven, Dr.
d' Auvergne har beholdt et
Par berømte specialister.

39. 41 - Deres Mand vil ^{blive lam} ~~intelligent~~
for Livstid!
~~Så under store Lidelse!~~

V Afdeling

42. - Vis mig din Revolver!

43. Ang for ^{Fingdomstolen.} ~~Edmandstolen.~~

45. 1 Lagu som Vidne.

44. 1 Akter kræver Enken idet den
stængeste Straf efter Loven.

46. 1 Accens Domme om vester.